

Historisk brudulje

Nedkvitne-saken kom ikke ut av det blå. UiO-historikerne har slåss i en årrekke.

Magasinet, side 18

Utenom nåløyet

Det finnes mange alternativer til de som ikke kommer inn på KHiO. Så lenge de har penger.

Magasinet, side 12-14

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 8, årgang 65 | www.universitas.no | onsdag 9. mars 2011

TIDEN RENNER UT FOR BACHELORSTUDENTENE VED UIO:

4 av 5 fullfører for sent

Nyhet, side 4 og 5

ILLUSTRASJON: HÅKEN LID

FOTO: KETIL BLOM

Slakter økonomifaget

■ Økonomiguru Erik Reinert går hardt ut mot økonomiutdanningen i Norge.

■ Han mener studentene lærer et økonomifag med «blinde flekker».

Kultur, side 24 og 25

UD-prosjekt i krise

Norsk journalistutdanning i Kosovo anklages for penge-
misbruk og saksøkes av
studenter.

Omverden, side 8 og 9

Student i Oslo? Nå har vi

LEDIGE STUDENTHYBLER

Søk hybel på www.sio.no/bolig

Studentboligene

redaktør: **Simen Tallaksen**
simen.tallaksen@universitas.no 480 36 044

redaksjonsleder: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

fotosjef: **Ketil Blom**

desksjef: **Håken Lid**

nettredaktør: **Mikael Lunde**

MENINGER

Informasjonssvikt

Det har gått to uker siden Universitas første gang skrev om Hafslunds overfakturering av beboere ved Kringsjø studentby, men de rammede har per i dag ikke mottatt noen form for offisiell informasjon.

Saken har naturlig nok ført til sterke reaksjoner fra beboere som har betalt for høye strømnregninger. Universitas har mottatt en rekke henvendelser fra frustrerte studenter som lurte på hvordan de kan få pengene sine tilbake, og hva som skjer videre i saken. Enkelte har gått så langt som å foreslå et felles søksmål mot sin leiegiver, Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

SiO har det juridiske ansvaret for sine leieta-kere, og er nå i forhandlinger med Hafslund om en tilbakebetaling. Det var lurt av SiO å glippe saken til media, og man fikk et godt forhandlingskort i det saken ble plukket opp av større medier enn Universitas. Nå vil det være veldig vanskelig for Hafslund å gjøre annet enn å komme til enighet om en fornuftig sum for tilbakebetaling. Ting ligger altså godt til rette for at en solid sum vil tikke inn på SiOs konto i nærmeste fremtid. Hvordan pengene skal komme beboerne til gode, er imidlertid fremdeles et ubesvart spørsmål.

Man skal være forsiktig med å love ting man ikke kan holde, og i denne ukens Universitas kommer det frem at det ikke er noen garanti for at alle beboere som er rammet vil få tilbakebetalt pengene sine. På tross av alle uklarhetene burde SiO tatt seg bryet med å informere sine leietakere om at det har forekommet en alvorlig glipp, annet enn gjennom media.

Det er forståelig at SiO trenger tid for å komme til bunns i tallene, og det er forståelig at det tar tid å komme til enighet med Hafslund. Det er til og med forståelig at man per i dag ikke har et godt svar på hva som skal gjøres med pengene man vil få fra Hafslund.

Det som derimot er fullstendig uforståelig, er at de rammede beboerne ikke har fått høre om noe av dette.

«SiO burde tatt seg bryet med å informere om at det har forekommet en alvorlig glipp.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Molke Moes vei 33**

Postadresse: **Boks 89 Blindern, 0314 OSLO**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Studentdemokratiet har ikke råd til at minoritetene blir

Innta plassene

KOMMENTAR

Anders Fjellberg, journalist i Universitas

Den lave minoritetsandelen i studentpolitikken fører ikke bare til at viktige synspunkter og perspektiver blir oversett. Det er også et demokratisk problem som kan føre til økt radikalisering.

Kun 2 av 37 medlemmer i Velferdstinget (VT) har minoritetsbakgrunn. Flere studentpolitikere uttrykker bekymring for at viktige problemstillinger dermed kan bli oversett. «Kanskje er det slik at minoriteter ikke ser verdien av tillitsvalgtarbeid gjennom studentdemokratier fordi det blir utretta for lite?» sier leder av VT Magnus Nystrand til Universitas. Han sier videre at VT ønsker å endre den oppfatningen, men kommer ikke med noen konkrete forslag til hvordan dette skal gjøres. Hvis VT erkjenner at man har et problem, hvorfor er ikke minoritetsstudenter nevnt med et eneste ord i arbeidsprogrammet for 2011?

«Hvorfor er ikke minoritetsstudenter nevnt med et eneste ord i arbeidsprogrammet for 2011?»

I dag er det slik at rekrutteringen til studentpolitikken i stor grad foregår gjennom veletablerte kontaktnettverk. Det kan være liten tvil om at dette vanskeliggjør nye gruppers inntreden. Men man kan heller ikke utelukke at oppfatningen av studentpolitikere som lett drikkfeldige kan ha en betydning for at enkelte minoritetsgrupper er skeptiske til å gå inn i studentpolitikken. Tradisjonelle studentpolitiske arenaer som VT bør gjøre mer for å legge til rette for en kultur hvor minoriteter kan føle seg hjemme.

Integrering av minoriteter er ikke kun et problem for studentpolitikken. På Stortinget har kun 2 av de 169 faste representantene minori-

tetsbakgrunn, til tross for at minoritetsandelen i Norges befolkning er 11, 4 prosent. Minoriteter er selvfølgelig en mangefasettert gruppe med ulike politiske preferanser, men i den grad man kan omtale minoriteter som en samfunnsgruppe, har de en stemme som fortjener større politisk innflytelse.

Landets største muslimske interesseorganisasjon, Islamsk Råd, har blant sine formål å «arbeide for inkludering av muslimer i det norske samfunnet og at muslimer blir verdsatt som en viktig ressurs for Norge.» Islamsk Råd har enkelte standpunkter som bryter med det etablerte verdigrunnlaget i samfunnet, men i ytringsfrihetens navn har også de rett til å bli hørt og tatt på alvor. Slik det er nå, blir deres standpunkter gjerne demonisert med beskyldninger om snikis-

lamifisering og ekstremisme. Minoritetsorganisasjoner vil naturlig nok være skeptiske til å delta i politiske arenaer der deres standpunkter blir delegitimert på bakgrunn av kulturforskjeller. At en gruppes stemme blir holdt utenfor den politiske debatten, kan i verste fall bidra til å fyre opp under radikaliseringen. I et demokratisk system skal det være rom for

kontroversielle synspunkter, så får det være opp til flertallet å stake ut en fornuftig kurs.

Dette bør også gjelde i studentpolitikken. I Universitas 23. februar skriver koordinator for Muslimske studentsamfunn (MSS) Dleen Dhoski at hun gjerne skulle sett flere ikke-muslimer på MSS' arrangementer. Samtidig innser hun at «fraværet av muslimers deltakelse på arrangement som blir holdt av tradisjonelle organisasjoner og foreninger er overveldende». Men hva gjør MSS for å bli integrert i den tradisjonelle studentpolitikken? Hvor er MSS' liste til studentparlamentsvalget 15. april?

anderfje@universitas.no

ØYEBLIKKET

av Skjalg Bøhmer Vold

Torp på tv: Sist fredag ble språkprofessor Arne Torps forelesning om norske dialekter spontanoversatt til engelsk av komiker Nils Ingar Aadne. Det hele er en del av Tv2s nye humorserie «Komikere i arbeid».

stående utenfor.

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND

SIGNERT

Aina Stenersen,
sentralstyremedlem
i Fremskrittspartiets
Ungdom (FpU)

Øk konkurranansen

Også innen høyere utdanning.

SU og AUF har gått ut og krevd full stopp på at private kan drive sykehjem etter at et sykehjem drevet av Adecco har brutt lovverket knyttet til overtidsarbeid. De tar feil. Det er trangsynt kritikk, og sannheten er jo at private sykehjem faktisk fungerer.

Dette handler ikke om offentlig mot privat, men om lovbrudd. Det skjer også lovbrudd i stat og kommune. For et par år siden fant man ut at 18 av 27 helseforetak som ble undersøkt, brøt norsk arbeidsmiljølov, slik at folk ble syke av arbeidet. AUF-lederen har merkelig nok ikke krevd stopp i bruk av statlige sykehus.

Man trenger derimot enda større bruk av private aktører i velferdssektoren og andre sektorer. Det

«Universiteter og høyskoler må få sin inntekt gjennom brukerfinansiering.»

vi ser i FrP/Høyre-styrte Oslo, er at det nettopp blir tatt grep. Adecco har brutt loven, de har brutt kontrakten med kommunen, og resultatet er at Oslo kommune har

sagt opp avtalen med Adecco – noe som koster Adecco mangfoldige millioner kroner.

I dag er det et problem at dårlige offentlige skoler fortsetter å eksistere fordi det offentlige bestemmer at de skal eksistere. Hadde en klesforretning eller matvarekjede gitt så dårlig service og resultater som mange skoler gjør i dag, ville de vært konkurs for lengst. FpU mener det er feil at skoler ingen er fornøyd med skal fortsette å eksistere fordi det offentlige har monopol på skoledrift.

Universiteter og høyskoler må bli selveide og selvstyrte og få sin inntekt gjennom brukerfinansiering. Da vil de bli avhengige av studentene, og hvilke valg studentene tar. Dette vil heve kvaliteten på utdannelsen. Det vil også føre til at dårlige offentlige universiteter og høyskoler ikke fortsetter å eksistere bare på rosenrøde drømmer.

For å sikre valgfrihet og konkurranse ønsker FpU også at studielån med en statlig garanti tas opp i private banker.

Kun med mer konkurranseutsetting vil man få resultater i samfunnet som Norges innbyggere kan være stolte av.

debatt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

«Vi kan ikke lenger akseptere at kvinner er underrepresentert blant overvektige, skoletapere og personer med lesevansker og atferdsproblemer. Kvotering – nå!

Kjetil Rolness bruker som vanlig sin sosiologibakgrunn til å levere skarpe analyser. Denne gangen i Aften, på selveste kvinnedagen. Aften 08.03.

«Det er enklere å kalle seg kommunist enn feminist.

Leder i Trondheim Rød Ungdom, Nora Warholm, vil gjøre feminismen mer dagsaktuell. Og hva er vel ikke mer dagsaktuelt enn kommunismen? Under Dusken 01.03.

«Altfor ofte forfaller likestillingsdebatten til spørsmålet om kvotering av kvinner. Det ferskeste og grelleste eksemplet på det er Oslo-studentenes forslag om radikal kjønnskvalotering av kvinner til vitenskapelige stillinger.

Knut Olav Åmås i Aftenposten har lite til overs for studentdeklarasjonen. Aftenposten 08.03.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

brumlebass Høyredreining i England: «Når utdanning er dyrt blir studentene mer fokuserte. Du ligger ikke i senga når du vet hva en forelesning koster».

5. mar

Blogger

geirls Utdanning lønner seg – ikke. Lærere, sykepleiere og førskolelærere har negativ livsløpsavkastning på høyskoleutdanning.

7. mar

Geir Lyngstad Strøm

SHBrelum Har @jensstoltenberg tenkt å bevilge mer penger til utdanning eller er målsetningen å la landets universiteter dø ut? #budsjett #forskning

7. mar

Product Manager at EC Partner

muslimskstudent Da blir det Balkan om én uke, med Faruk Terzic! Ønsker både studenter og ikke-studenter velkommen!

7. mar

Muslimsk studentsamfunn

tordlien Slutter aldri å bli imponert over at Tora Aasland kan prate og prate uten å si noe som helst @unioslo @studentparlamentet @studentsnakk

3. mar

Storingsrepresentant (Frp) i KUF

UniOslo På en catwalk for første gang i mitt liv. Rektor har blogget.

4. mar

Universitetet i Oslo

Studentsnakk Ønsker du å være med å styre Norges største studentorganisasjon i 2011/12? Nå kan du stille til valg i #NSO

4. mar

Norsk studentorganisasjon

Thyges1 Velferdstinget Det viktigste i studentpolitikken er å ha nok folk som kan stemme mot.

3. mar

Jusstudent

nyhetsredaktør: **Mathias Vedeler**
mathias.vedeler@universitas.no 415 29 011

NYHET

Jukserekord i Molde

JUKS: Syv studenter ble tatt i fusk forrige semester ved Høgskolen i Molde (HiM). Dette er rekord ved høyskolen, melder høyskolens egne nettsider.

Alle de syv som er tatt for fusk er utestengt fra eksamen og mister sine studentrettigheter ved HiM i inntil ett år, forteller Sissel Waagbø, studiesjef ved høyskolen.

– Dette er et landsomfattende og stadig økende problem. Den nye teknologien har gjort det svært enkelt å kopiere tekst fra ulike nettsteder, også ved Høgskulen i Volda blir dette lagt merke til. Vi har nok ikke vært flinke nok til å opplyse om konsekvensene av fusk, sier Waagbø.

Tora vil ha kjønnsomkamp

KJØNNSKVOTERING: I 2003 ble Norge dømt av EFTAs overvåkingsorgan (ESA) i forbindelse med øremerking av stillinger, og regjeringen måtte da gå bort fra kjønnskvotering som tiltak i akademia. Forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland er imidlertid villig til å gå en ny runde i saken, melder NTB.

– Vi trodde vi hadde et virkemiddel. Og selv om vi tapte, mener jeg fortsatt at kjønnskvotering er viktig, sier Aasland – som håper at også EU-systemet med tiden kan komme på andre tanker.

En oversikt Kunnskapsdepartementet har utarbeidet, viser at bare 20 prosent av lederstillingene ved høyskoler og universiteter er besatt av kvinner.

Flere doktorgrader i Norge

FORSKNING

Stadig flere tar doktorgraden ved norske universiteter og høyskoler, melder forskning.no. En økende andel av disse er utlendinger, og kvinneandelen har også økt jevnt gjennom flere år. De siste årene er det gjennomført rundt 1200 doktorgradsdisputaser årlig i Norge – nesten en dobling fra årene rundt årtusenskiftet.

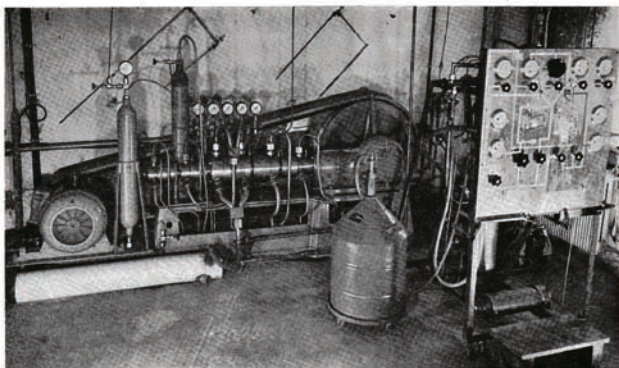
– Det økende antallet utenlandske statsborgere som avlegger norsk doktorgrad har med den generelle internasjonaliseringen av utdanning å gjøre, sier forsker Terje Bruen Olsen i Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning til forskning.no.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

«Mens studenter som er medlemmer av Samskipnaden står i kø for å få plass på studentbyene, opptas hyblene av BI-elever og studenter fra andre læresteder som ikke er medlemmer av Samskipnaden – og som ikke betaler semesteravgift.»

Hentet fra saken «Hybler opptatt av BI-folk og balletdansere», Nr. 1 1986.

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

L.R.

Kuldelaboratorium på Blindern

Fysisk Institutt på Blindern er et hus med mangfoldig virksomhet. Det består ikke bare av svære auditorier og studentlaboratorier, tvertimot. Mer eller mindre skjult for almenheten er det ved Forskningsrådenes hjelp installert moderne apparatur som vil være til stor nytte for forskere og industrien i

fordi man da oppnår størst ro. Undersøker vi et varmt stoff er det som å kartlegge et landskap i tåke. Ved slike ekstraordinært lave temperaturer, fortsetter Tore Olsen, finner man ofte «nye» overraskende effekter. F. eks. mister metaller all elektrisk motstand da blir værdiløse gode ledere. (sammenlignet med)

4 av 5 bruker f

■ Bare 1 av 5 bachelorstudenter ved UiO fullførte graden sin på normert tid i 2010.

STUDIEPROGRESJON

tekst: Hallvard Østtveit
Barbogen

tekst: Vibeke Risvold

foto: Skjalg Bohmer Vold

Stian Skaalbones er bachelorstudent på statsvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO), og en av veldig mange som bruker over tre år på bachelorgraden sin.

Hele 81 prosent av bachelorstudentene som mottok vitnemål fra UiO i 2010 brukte mer enn normert tid på å fullføre graden, viser tall fra universitetet.

– Jeg trengte litt ekstra tid fordi jeg har hatt ulike tillitsverv ved siden av studiene. I tillegg har jeg måttet ta opp noen fag, sier Skaalbones.

Han tror det er ganske vanlig å bruke mer enn tre år, og ser ikke på det som et stort problem i seg selv.

– Men det må jo være en grunn til at andelen som bruker for lang tid er så høy, sier han.

– Ikke nødvendigvis negativt

Gisle Hellsten, leder for Karrieresenteret på UiO og jobбекspert i Aftenposten, mener det ikke trenger å være negativt å bruke

Forsinkede bachelorgrader:

■ I 2010 ble det delt ut omtrent 1300 vitnemål for bachelorgrader ved Universitetet i Oslo.

■ 81 prosent av vitnemålene ble delt ut til studenter som har brukt mer enn tre år på graden sin.

■ Handelshøgskolen BI delte ut omtrent 1500 vitnemål for bachelorgrader i 2010.

■ BI anslår at omtrent 45 prosent av disse var til studenter som har brukt mer enn tre år på graden sin.

Tallene fra begge skoler inkluderer både heltids- og deltidsstudenter. Kilder: UiO, BI

ekstra tid på bachelorgraden sin.

– Men man må regne med at en potensiell arbeidsgiver stiller spørsmål om hvorfor en har brukt så langt tid. Da er det fint å kunne ha en god begrunnelse, selv om det heller ikke er verdens ende hvis man ikke har det, sier han.

Han mener at når en så stor andel bruker mer tid enn normert, er det å bare bruke ett semester ekstra ikke så farlig.

– Det er likevel ingen tvil om at det er positivt å fullføre på tiden, sier Hellsten.

Skaalbones mener at organisa-

sjonserfaringene han har er minst like viktig som studiene.

– Det er veldig viktig å gjøre noe mer enn å studere, selv om det kan gå utover studiene. Både for å skaffe seg erfaring og referanser, og også fordi det er godt med et avbrekk, sier han.

Skylder på UiO

Skaalbones mener at årsaken til den dårlige studieprogresjonen ligger hos UiO, og ikke hos studentene.

– UiO greier ikke å tilpasse seg studentene som bruker mye tid på andre ting som for eksempel tillitsverv og jobb. Det er jo nødvendig å jobbe ved siden av studiene for å ha nok penger, sier han.

Han mener også at universitetet bør sørge for bedre oppfølging av studentene.

– Det bør være et tettere samarbeid mellom ansatte og studenter, så studentene føler seg bedre ivarettatt. Man kan føle seg liten i forhold til systemet her, alt er opp til en selv, sier han.

Skaalbones mener at et tiltak som kan innføres er å tilpasse studieprogresjonen til studentenes arbeidskapasitet.

– Et annet alternativ er å øke stipendiet og gjøre studentboligene billigere for at studenter skal

Ett semester på overtid: Stian Skaalbones, bachelorstudent på statsvitenskap ved Universitetet i Oslo, bruker tre og et halvt år på å fullføre graden sin.

For lang tid

Forsinkede studenter gir mindre statsstøtte til Universitetet i Oslo.

slippe å jobbe så mye ved siden av studiene, sier han.

Bortkastede ressurser

Monica Bakken, studiedirektør ved UiO, forteller at bachelorstudenter som går over normert tid er en problemstilling UiO jobber med.

40 prosent av den statlige støtten universitetet mottar er resultatbasert, og avhenger av studentenes produksjon av studiepoeng. Dermed taper UiO store summer på studenter som bruker ekstra tid på studiene sine.

– Når studenter bruker for lang tid må vi bruke mer ressurser på dem, uten å få inntekter tilbake, sier hun.

Bakken forteller at UiO har tre konkrete satsningsområder i årsplanen for 2011 for å gjøre noe med den dårlige studieprogresjonen:

– Vi vil ha mer variert undervisning og vurderingsformer, og vi vil ha mer oppfølging av studenter og læringsmiljøet. I tillegg skal

alle studieprogram lage en plan for hvilke kvalitetsforbedrende tiltak som skal gjennomføres i den neste femårsperioden, sier hun.

Bedre på BI

På Handelshøgskolen BI er andelen bachelorstudenter som fullfører graden på tre år betydelig større. Litt over halvparten av de fullførte bachelorgradene i 2010 ble gjennomført på normert tid.

Kjersti Gummerson, programdirektør for bachelorstudiene ved BI, mener at andelen som fullfører på tre år er brukbar siden tallene inkluderer deltidsstudentene.

– Jeg synes ikke at 55 prosent innenfor normert tid er dårlig, selv om det hadde vært bedre med en enda større andel, sier hun.

Både Gummerson og Bakken mener det er vanskelig å si hvorfor forskjellen er så stor på BI og UiO.

– Men på BI har vi et mer begrenset fagområde, det kan spille inn, sier Gummerson.

hallvaob@universitas.no

5 PÅ Plassen

Bruker du mer enn tre år på bachelorgraden din?

Kaja Gunnufsen (22 år)

UiO, Sosiologi

Ja. Jeg ville unngå de kjipeste fagene da jeg startet her. I tillegg jobber jeg fulltid i en bar, og det går utover studiene mine.

Bjørnar Haara (21 år)

UiO, Psykologi

Jeg vet ikke om jeg kommer til å fullføre dette studiet i det hele tatt. Det kan hende jeg søker profesjonsstudiet i stedet.

Peder Valle (25 år)

UiO, Kunsthistorie (master)

Jeg brukte tre og et halvt år på min bachelorgrad. 40-gruppen min var bygd opp slik at jeg måtte vente ett år med å ta det siste emnet.

Olga Chilenko (20 år)

UiO, Pedagogikk

Nei, men jeg kjenner andre som gjør det. De er for dårlig strukturerte og ikke så motiverte til å studere.

Resa Hewa (19 år)

UiO, Pedagogikk

Det kan hende. Det er ikke alltid så lett å vite om man har valgt rett utdanning eller ikke.

Må ta hensyn:– Det er veldig viktig for oss at det tas hensyn til ting som sykdom, og at ikke noe sånt skal gå ut over boligsituasjonen til folk, sier Magnus Nystrand, leder av Velferdstinget.

Kaster ut trege studenter

Nå blir studenter som ikke har mer enn 50 prosent studieprogresjon kastet ut av studentboligene.

BOLIGPOLITIKK

tekst: Tonje Næss

foto: Maria Mår Johansen

– Det er veldig rart om studentboliger skal stille strengere krav enn hva universitetet gjør, sier Mina Finstad Berg fra Venstrealliansen.

Hun er representant i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), og stemte i forrige uke nei til vedtaket om å nekte studentbolig for studenter som henger 50 prosent etter normal studieprogresjon.

VT ønsker med vedtaket å korte ned de lange boligkøene hos Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

Finstad Berg mener at det er problematisk at ingen egentlig vet hvor mange plasser det nye reglementet vil frigjøre.

– Dette er jo et vedtak som ble gjort for å frigjøre boliger, men jeg er redd for at vi innfører et reglement som straffer hardere enn det belønner, sier hun.

VT har ingen tall på hvor mange boligplasser som vil frigjøres gjennom det nye reglementet. På spørsmål om effekten av vedtaket svarer VT-Magnus Nystrand:

– Det er foreløpig ikke mange nye plasser, men noen vil frigjøres.

Heltidsstudenter først

Flere tusen studenter står hvert år i kø for å få tildelt studentbolig. Vedtaket vil gjøre det vanskeligere for enkeltemnestudenter å stille på lik linje med heltidsstudentene.

– Det er en stor mengde enkeltemnestudenter i SiO. Vi vil derfor prøve å skille de som bare melder seg opp for godenes skyld fra de som melder seg opp for studiene, sier Nystrand.

Venstrealliansen er bekymret for studentene som blir rammet av vedtaket.

– Det kan være mange grunner til at noen henger litt etter med studiene, nå skal det rett og slett for lite til for å bli kastet ut, sier Berg.

– Vil koste for mye

Venstrealliansen kritiserer også vedtaket for å være for byråkratisk. De mener SiO blir nødt til å ansette mennesker som kan sjekke om studentene innvilger kravene som stilles.

– Dette er penger SiO burde bruke på bedre og viktigere ting, sier Berg.

«Jeg er redd for at vi innfører et reglement som straffer hardere enn det belønner.»

Mina Finstad Berg, Venstrealliansen

Hovedstyret i SiO skal fatte det endelige vedtaket, et vedtak som etter all sannsynlighet vil gå gjennom. De skal også fastslå de praktiske sidene ved vedtaket. Dette vil skje i løpet av våren og det nye reglementet vil sannsynligvis være gjeldene fra høstsemesteret 2011. Gjennom disse møtene vil det også komme frem hvor dyrt det nye reglementet vil bli.

Nystrand på sin side understreker at dette ikke skal være et kostnadskrevende system.

– Vi vil ikke innføre dette for enhver pris, sier han.

Skal minske kø

– Disse vedtakene vil hjelpe utover høsten når 5000 studenter står i kø, sier Nystrand.

En utfordring de siste årene har vært at antallet internasjonale studenter har vokst kraftig. Ettersom de har garanti for å få bolig, blir det færre plasser til de nasjonale studentene. Derfor vedtok Velferdstinget også at ph.d.-studenter ikke får søke om studentbolig, og at maksimal botid i studentbolig reduseres til fem år. Det mye omstridte forslaget om øvre aldersgrense på 35 år ble imidlertid ikke vedtatt.

– Det er vanskelige beslutninger å ta, men noe må gjøres med boligsituasjonen, sier Nystrand.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Krever pengene tilbake

Bekymret: Daniel Rolin, visepresident i International Student Union på UiO, forventer at SiO tilbakebetaler studenter som har betalt for mye strøm. Her besøker han de franske medisinstudentene Elise Naturel og Marianne le Garrec på Kringsjå studentby.

SiO har ennå ikke funnet ut hvordan overfakturerte Kringsjåbeboere skal få strømpengene sine tilbake. Flere frykter nå at internasjonale studenter kan se langt etter pengene sine.

STRØMPRISER

tekst: Øyvind Gallefoss

foto: Ketil Blom

– Studentene har inngått en avtale med Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), så det er SiO som har ansvar for å betale tilbake pengene, sier Daniel Rolin, visepresident i International Students Union (ISU) ved Universitetet i Oslo.

Universitas skrev for to uker siden at Hafslund har overfakturert Kringsjå studentby gjennom syv år. Rolin er bekymret for at de utenlandske studentene i studentbyen ikke skal få pengene sine tilbake. Rundt halvparten av beboer-

ne på Kringsjå er utenlandske, og studenter som har flyttet tilbake til hjemlandet sitt vil være ekstra vanskelige å få tak i for SiO.

– Vi kan forstå at det er vanskelig å få tak i alle studenter som er berørt, men forventer at SiO gjør en innsats for å kontakte beboerne for de siste tre år. Dersom dette medfører ekstrakostnader for SiO, så skal de kunne kreve Hafslund for dette, sier Rolin.

Hafslund tar skylden

Tom Olstad, direktør for Studentboligene i SiO, bekrefter at Hafslund har erkjent at de er ansvarlig for feilmålingen. Hvor mye penger Hafslund skylder SiO, er imidlertid ennå ikke avklart.

– Førstkommende fredag skal vi i et møte med Hafslund, og vår ambisjon er da å komme til enighet om et beløp, sier Olstad.

Straks SiO og Hafslund blir enige om en sum, skal representanter fra blant annet administrasjonen, studentboligene og konsernet i SiO diskutere hvordan beløpet skal forvaltes.

– Til uken har vi det første møtet internt i SiO, der vi skal bestemme hva vi gjør videre, sier Olstad.

– Vil studentene få pengene sine tilbake?

– Mange parter skal få anledning til å uttale seg før vi tar en beslutning, så på nåværende tidspunkt kan jeg ikke si noe om hvordan pengene skal forvaltes, sier Olstad.

Magnus Nystrand, leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus sitt arbeidsutvalg (VT-AU), forventer at deres stemme blir hørt.

– Straks det blir klart hvor mye penger det er snakk om, så forventer vi at det er Velferdstinget som skal legge premissene for hvordan dette beløpet skal forvaltes, sier Nystrand.

Han forklarer at saken er svært komplisert, og tviler på at alle studenter vil få pengene sine tilbake.

– Det blir veldig praktisk vanskelig å tilbakebetale absolutt alle studentene. Det kan for eksempel

dreie seg om studenter som har bodd på Kringsjå i to måneder, hvor det er snakk om at SiO skylder et par kroner. Da må det gjøres en kost/nytte-vurdering: hvor mye penger skal vi bruke på at hver person får hvert øre tilbake?

– Alle pengebeløp betyr noe

Dorothee Kristin Ritter bodde på Kringsjå høsten 2009, og hadde aldri hørt om strømproblemene på Kringsjå før Universitas kontaktet henne. Hun har nå flyttet tilbake til Tyskland, og vil ha pengene sine tilbake.

– Jeg bodde på Kringsjå bare i fem måneder, så det er nok ikke snakk om veldig store beløp. Men jeg er student, og alle pengebeløp betyr noe, sier Ritter.

Ritter forteller at hun måtte gi SiO hennes nye adresse samt epostadresse da hun flyttet, og forventer å bli

kontaktet i nærmeste fremtid. Hun mener det blir feil hvis hun personlig må kontakte en norsk advokat for å få tilbakebetalt pengene.

– Det holder ikke at SiO sier «det er en for stor jobb». Pengene tilhører studentene som har bodd på Kringsjå, og SiO bør i det minste forsøke å betale oss tilbake, sier Ritter.

«Det holder ikke at SiO sier “det er en for stor jobb”. Pengene tilhører studentene som har bodd på Kringsjå.

Dorothee Kristin Ritter, tidligere Kringsjåbeboer

Dette er saken:

- Strømselskapet Hafslund har siden 2003 dobbeltregistrert 25 prosent av strømforbruket på Kringsjå studentby.
- Studentsamskipnaden i Oslo har beregnet at Hafslund skylder dem mellom 15 og 20 millioner kroner.
- Dobbeltregistreringen rammer til sammen 9700 studenter i perioden 2003–2010.
- Nå frykter flere at internasjonale studenter, som utgjør ca. halvparten av studentbyen, ikke vil få tilbake pengene.

Kilder: Studentsamskipnaden i Oslo, Hafslund.

– Bruk pengene på studenter

Rolin mener SiO bør gjøre det enkelt for studenter å få tilbakebetalt penger.

– Studentene mister motet om det kreves at de må kontakte en advokat og levere en formell søknad til SiO for å få tilbakebetalt penger. Vi forventer at SiO lager et søknadsskjema på deres hjemmesider, slikt at tidligere beboere enkelt kan kreve pengene sine tilbake, sier Rolin.

Han har forståelse for at ikke alle studentene vil få tilbakebetaling, og er opptatt av at eventuelle pengebeløp som blir til overs skal bli brukt på studentene.

– SiO satte nettopp oppleieprisen på studentboliger på grunn av fremtidige renoveringer. Kanskje kan de slette denne leieøkningen, og heller bruke det ekstra beløpet på oppussing, foreslår Rolin.

universitas@universitas.no

TVNorge/Max søker personer til vårt fotballprodukt på web for tippeliga-sesongen 2011.

Spennende og fin studentjobb, fortrinnsvis helg/søndag (noen ukedager). MÅ disponere bil, bør ha en interesse for sport. Arbeidssted vil være Telenor Satellite i Nittedal. Nødvendig opplæring vil bli gitt.

For detaljer kontakt Svein Magne Kjelby på mob 99169254 og/eller kjelby@tvnorge.

På torsdag velges den nye rektoren ved Høgskolen i Oslo og Akershus. I forrige runde kapret Kari Toverud Jensen 47 prosent av stemmene, mens Nina Waaler Loland fikk 24 prosent. Kun én blir høyskolens mektigste person. Hvem heier du på?

Rektorduellen

REKTORVALGET
tekst: Ingeborg Huse Amundsen
foto: Maria Mår Johansen

Rektorvalget ved HiOA

- Trine B. Haugen, Frank Meyer, Kari T. Jensen og Nina Waaler stilte til rektorvalg.
- Ved første valgrunde fikk ingen av de fire rektorlagene over 50 prosent av stemmene.
- Kari Toverud Jensen og Nina Waaler Loland møtes nå i en avgjørende rektorduell.
- Stilling etter første runde var: Toverud Jensen 47 prosent med 256 studentstemmer, Waaler Loland 24 prosent med 296 studentstemmer.
- Avstemningen går over 48 timer fra tirsdag til onsdag denne uken. Vinneren kåres på torsdag.
- Den nye rektoren vil sitte fra 31. juli 2011 til 31. juli 2015.

Kari Toverud Jensen

Dekan ved avdelingen for helsefag, HiO.

Hvorfor skal studentene stemme på deg?

Jeg og mitt rektorteam ønsker at studentenes stemme faktisk blir hørt og får en medvirkende kraft. Vi vil treffe studentene der de er, og se hva som rører seg der ute. Det er blant annet studentene vi jobber for.

Hva vil du forbedre på Høgskolen i Oslo?

Jeger opptatt av møtepunkter og lesesalsplasser. Romkapasiteten ved HiO vil endre seg i mai neste år, men i påvente av dette vil jeg skaffe en oversikt over hvilke rom som er tilgjengelig i dag. Dessuten kan det være mulig å endre åpningstidene ved HiO. Slik det er i dag har studentene begrenset adgang på kvelder og i helger.

Nevn tre konkrete studentsaker du vil jobbe med.

Mitt team vil fremme fleksible læringsformer, og tilby studentene mer enn bare forelesninger. Vi vil jobbe for flere lesesalplasser, og ta studiekvaliteten på alvor. Studentene skal få et tilbud om tilbakemelding underveis i studiet. Dessuten vil

jeg gjøre noe med undervisningen som ikke fungerer godt nok, og skoler der det trengs å skoles. Det er viktig for meg å være i løpende dialog med studentene, og jeg deltar gjerne i studentrådsmøter for å vite hva som engasjerer på Høgskolen.

Hvilken type rektor vil du bli, og ikke bli?

Jeg er en samlende, lydhør og åpen person som tør å ta upopulære avgjørelser. Som rektor vil jeg få andre til å vokse og til å trives. Humor er viktig! Jeg vil ikke være en rektor som sitter bak lukkede dører og holder på alene. Jeg vil jobbe sammen med folk som kan korrigere meg underveis.

Hva vil du gjøre for å bidra til studentvelferden?

Utdanningskvalitet og læringsmiljø er det aller viktigste for HiO, men studentvelferd kommer rett under. Jeg vil støtte det arbeidet SiO gjør, og videreføre det kulturelle tilbudet vi har på HiO i dag. Her er jeg på linje med Waaler, og vil også vurdere muligheten til et nytt studenthus.

Nina Waaler Loland

Dekan ved avdeling for sykepleierutdanningen, HiO.

Hvorfor skal studentene stemme på deg?

Mitt team har en samlet kunnskap, erfaring og personlig egnethet som den nye institusjonen trenger. Sammen med studentene skal vi utvikle landets beste studiemiljø med høy kvalitet på utdanningen, og et sterkt studentdemokrati.

Hva vil du forbedre på Høgskolen i Oslo?

Jeg vil ha flere studenter og en bredere representasjon av tilsatte i behandlingen av ulike saker. Her har vi et forbedringspotensial. Vårt motto er: Den som berøres, skal høres. Dessuten vil jeg tilrettelegge for økt forskningsaktivitet, men dette skal ikke skje på bekostning av undervisningen. Forskerne vil få mer tid til å forske ved at deres administrative oppgaver fordeles utover selve administrasjonen.

Nevn tre konkrete studentsaker du vil jobbe med.

Studentene skal få tilbakemelding av høy kvalitet på sitt arbeid. Vi vil jobbe for flere lesesalplasser innen år 2012, da deler av sykepleierbygget frigjøres til dette, og

vi vil styrke forskningsbasert utdanning. Dette gjøres for eksempel ved å inkludere studentene i pågående forskningsprosjekter.

Hvilken type rektor vil du bli, og ikke bli?

Jeg vil bli en lyttende, samlede og kreativ rektor som våger å tenke nytt og utradisjonelt. En rektor som anerkjenner at vi er mange og ulike, og som tar konsekvensene av dette. Dessuten vil jeg skjære gjennom og ta valg når det trengs, og jeg vil godt være synlig. Jeg vil ikke være en rektor som overser grasrota, og som gjør seg utilgjengelig.

Hva vil du gjøre for å bidra til studentvelferden?

Først og fremst vil jeg spørre studentene hva de ønsker seg. Vi må lage kontaktflater der vi kan jobbe tett med studentene. Studentparlamentet står helt sentralt her. Vi vil jobbe med å få et mangfold av kulturliv og studentorganisasjoner, et godt helsetilbud til studentene, gode muligheter for idrettsaktiviteter og flere studentboliger i Oslo-regionen. Slik vil vi gjenerobre Oslo som studenthovedstad.

nyhetsredaktør: **Mathias Vedeler**
mathias.vedeler@universitas.no 415 29 011

OMVERDEN

Setter strek for sultestreik

STUDENTOPPRØR: Demonstrerende studenter i Venezuela avslutter nå en sultestreik som har pågått siden 31. januar, melder University World News. Streiken ble initiert av den opposisjonelle gruppen Active Youth, Venezuela United (JAVU), og vokste raskt fra ni til over 80 deltakere. De protesterende holdt til i hovedstaden Caracas, samt flere andre byer rundt i Venezuela. Kravene deres gikk ut på å løslate det de kalte 27 «politiske fanger», og å presse generalsekretæren ved the Organisation of American States (OAS) til å evaluere menneskerettighetssituasjonen i landet. Kun én dag etter at fire av de streikende måtte bringes til sykehuset, gikk myndighetene i Venezuela med på å sette fri noen av fangene, skaffe bedre medisinsk tilsyn med andre fanger og å skape et forum for debatt mellom streikerne, autoritetene og familiemedlemmene til de innsatte.

Friere universiteter i Egypt

DET NYE EGYPT: Utdanningsmyndighetene i Egypt innfører nå reformer for å gi mer uavhengighet og frihet til universitetene i landet, melder World University News. Blant annet skal nye valg holdes i studentorganisasjonene innen noen måneder.

Tidligere studentvalg er blitt beskyldt av motstandere mot Mubarak-regimet for å være tuklet med til fordel for studenter som er lojale mot politiet og Mubaraks regime.

– De nye valgene vil bli holdt i en fri og demokratisk atmosfære, skal utdanningsminister Ahmed Gamal Moussa ha sagt til lokale medier.

En annen nylig endring er at politiet som tidligere har holdt til på campusene ved de statlige universitetene, nå erstattes med sivile vakter.

Prestisjeuniversitet i Gaddafi-skandale

London School of Economics skal ha mottatt millondonasjon fra Gaddafis sønn.

LIBYA

tekst: **Monica Bring Estensen**

Forrige uke ble det avslørt i britiske medier en nær forbindelse mellom prestisjeuniversitetet London School of Economics (LSE) og diktatoren Muammar al-Gaddafi.

Universitetet skal ha tatt i mot om lag 13, 5 millioner kroner i donasjoner fra diktatorens sønn, Saif al-Islam Gaddafi. I tillegg skal LSE ha gjort en avtale med regimet om å lære opp 650 «fremtidige ledere».

– Svært problematisk

Den Libyske diktatorsønnen skal ha tatt sin doktorgrad ved institusjonen hvor temaet var det sivile samfunns rolle i demo-

kratiseringen av internasjonale institusjoner.

Etter at Gaddafi avsluttet sin doktorgrad i 2008 skal han ha vært en av institusjonens største bidragsytere.

Direktøren trakk seg

Saif al-Islam Gaddafi har hatt en fremtredende rolle som talsmann for regimet i Libya den siste tiden. Dette har fått britiske aviser til å se nærmere på hans liv i England.

Forrige uke valgte universitetets direktør Sir Howard Davies å trekke seg på grunn av avsløringene.

– Skolens rykte er mitt ansvar, og det har blitt ødelagt, og jeg mener jeg må ta ansvar for det, sier Davies til BBC radio 4.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

UD-støttet s

UD har siden 2005 brukt 50 millioner kroner på en utdanningsinstitusjon i Kosovo som ikke er godkjent i landet.

KOSOVO

tekst: **Marie De Rosa**

tekst: **Mathias Vedeler**

foto: **Ketil Blom**

– Jeg har enkelt og greit kastet bort tre år og mye innsats, og sitter igjen med ingenting. Mastergraden min er totalt ubrukelig, sier tidligere student Shqipe Breznica.

Den private høyskolen Mediehøgskolen Gimlekollen i Kristiansand startet i 2005 utdanningsprosjektet «Kosovo Institute of Journalism and Communication» (KIJAC) i Pristina, med tilbud om en toårig mastergrad i journalistikk.

Nå viser det seg at studiene ved KIJAC ikke har akkreditering (formell godkjenning) i Kosovo. Etter at dette ble kjent ved skolen, har det oppstått stor frustrasjon blant studentene.

Situasjonen beskrives som kritisk i en evalueringsrapport utført av en av samarbeidspartnerne til KIJAC. Videre kommer det frem at to uteksaminerte studenter fikk avslag på jobbsøknader på grunn av den manglende godkjenningen, og at flere og flere studenter vil oppleve «potentially career-ending crises» på bakgrunn av vitnemålet.

Saksøker skolen

Rundt 125 studenter har til sammen utdannet seg ved KIJAC gjennom fem år, og alle har måttet betale en årlig skoleavgift på nærmere 8000 kroner. Nå har flere av disse samlet seg for å saksøke skolen, og studentene som Universitas har vært i kontakt med er rasende.

– Vi vil saksøke KIJAC som en institusjon, på bakgrunn av deres forræderi mot studentene og deres illegale tilstedeværelse i Kosovo, sier Breznica.

– Penger er ikke hovedproblemet, selv om 300 euro er to månedslønner i Kosovo. Vi har tilbrakt minst åtte timer daglig gjennom to år ved KIJAC, hvilket innebærer en fulltidsjobb. Og vi har tilegnet oss kunnskap. Men vi har også blitt lovet at våre vitnemål ville være godkjent over hele verden, forteller Xheraldina Rexhepi, som er tidligere student ved instituttet.

Anklages for pengemisbruk

Skolen har vært drevet på penger fra Utenriksdepartementet (UD) siden oppstarten i 2005 – til sammen ca. 50 millioner kroner. I fjor høst stoppet UD støtten.

– Da hadde vi kommet til et punkt der vi hadde etablert skolen og den var vel i drift. Det var viktig for oss at den fikk en ny finansieringsmodell og ble en del av en annen akademisk institusjon, sier Jens Erik Grøndahl, seniorrådgiver i UD.

KIJAC har slutt med driften etter pengestoppet, og står i dag uten midler til å drive skolen videre.

UD foretar for tiden også en granskning av KIJAC for påstander om pengemisbruk etter å ha fått en bekymringsmelding fra en kilde i Kosovo. Det skal blant annet ha blitt stilt spørsmålsteget ved enkelte lønnsutbetalinger ved skolen.

Prosjektleder for KIJAC og ansatt ved Gimlekollen, Kåre Melhus, avviser anklagene og sier at de kan bevise overfor UD at påstandene ikke stemmer.

– Jeg har gitt en muntlig redegjørelse til UD for alle disse punktene, og nå jobber vi med å fremskaffe dokumentasjon for dem. Det er snakk om småting, og det er UD enig med oss i, sier han.

Kosovo Institute of Journalism and Communication (KIJAC)

- KIJAC ble etablert i Pristina, hovedstaden i Kosovo, i 2005. Opprettelsen ble initiert av den norske private Mediehøgskolen Gimlekollen.
- Instituttet ble finansiert av norske UD, som til sammen bidro med 50 millioner kroner.
- KIJAC tilbød en toårig mastergrad i journalistikk, og utdannet til sammen ca. 125 studenter.
- UD kuttet midlene til KIJAC høsten 2010, og instituttet sluttet å ta inn studenter fra og med samme høst.
- Høsten 2011 skal American University in Kosovo (AUK) ta over driften av KIJAC.

Kilder: KIJAC, Mediehøgskolen Gimlekollen, Utenriksdepartementet

Skrudde igjen krana: Utenriksdepartementet stoppet pengestøtten til KIJAC i fjor høst, og skole-driften har derfor ligget brakk siden nyttår.

– Men UD har nulltoleranse for korrupsjon, og når det kommer en bekymringsmelding utenfra som registreres i systemet, er UD nødt til å kjøre en prosedyre på det, legger han til.

Rektor løy om PhD-grad

På grunn av at UD stoppet pengestøtten i høst, lot KIJAC være å ta opp nye studenter i fjor. Skolen har for tiden kun én lønnet ansatt, og studentene som fortsatt studerer ved skolen, sitter bare hjemme og skriver oppgave, ifølge Melhus.

Den siste tiden har det også kommet frem at skolens rektor, Willem Houwen, løy på seg en PhD-grad da han ble ansatt i 2005. Houwen fikk sparken etter at forholdet ble

kjent, og har nå reist tilbake til sitt hjemland Nederland.

Melhus mener at problemene ikke betyr slutten for KIJAC, og at de nå har undertegnet en avtale med American University in Kosovo om at de skal ta over driften av instituttet.

mtrosa@universitas.no

Skole i krise

■ Studentene føler at de sitter med «verdiløse vitnemål», og forbereder nå søksmål mot skolen.

– Reddet av flaks

Prosjektlederen for KIJAC legger skylden for manglende akkreditering på myndighetene i Kosovo, og mener at utdanningen nå er reddet.

– Vi ble invitert til Kosovo av undervisningsdepartementet i landet, og avtalen var at de skulle ta seg av akkrediteringen. På det tidspunktet fantes det ikke et «Accreditation Agency», som først kom i 2008. I mellomtiden hadde vi løpende kontakt med departementet om akkreditering av utdanningen, sier Kåre Melhus, prosjektleder for KIJAC og ansatt ved Gimlekollen Mediehøgskole.

Melhus forteller at de i 2008 fikk beskjed fra myndighetene i Kosovo om at KIJAC ikke oppfylte kravene for akkerditering fordi skolen var «en selvstendig enhet som ble finansiert fra år til år». Han mener redningen for instituttet har kommet nå.

– Nå har vi inngått en av-

tale med American University in Kosovo (AUT) som skal ta over driften av KIJAC, og utdanningen oppfyller derfor kravene til akkreditering fra myndighetene. Ting har ved tilfeldigheter kommet på plass. Man kan godt si at vårt prosjekt er blitt reddet av flaks. Men dersom vi ikke hadde fått på plass avtalen med AUK, så ville vi ha ligget veldig tynt an.

– Ikke vårt problem

– *Hvorfor har ikke studentene blitt informert om dette tidligere?*

– Det er et godt spørsmål. Studentene har vel ikke spurt til nå, og vi har jobbet iherdig for å få ting på plass. Men vi holder ikke studentene løpende orientert om alt som skjer ved skolen.

– *Hvordan vil dere forholde dere til et eventuelt søksmål?*

– Hva skulle det være? Bevisbyrden ligger på dem. Jeg vet ikke hva søksmålet går ut på, men jeg ser ikke at de har lidd noen overlast. Vi vil eventuelt si at det ikke er vårt problem at dette har tatt tid, og at skylden ligger hos utdanningsdepartementet i Kosovo som er kontraktfestet til oss om å skaffe akkreditering.

Jobber for akkreditering

Akkrediteringsprosessen foregår nå på tre ulike fronter.

– For det første samarbeider vi med the University of Mississippi om en avtale hvor KIJAC-studentene får et tilbud om å ta en grad ved universitetet der. De vil få godkjent en del av kursene fra KIJAC, og må ta en del andre kurs ved Mississippi-universitetet i tillegg. For det andre prøver vi å få til en tilsvarende ordning med AUT, slik at studentene som ikke er ferdige ved KIJAC kan få fortsette der. For det tredje prøver vi å få lokal akkreditering fra Kosovo.

Ønsker saudisk-norsk samarbeid

Den Norske Ambassaden i Saudia-Arabia ønsker et tettere utdanningssamarbeid mellom Norge og Saudi Arabia.

INTERNASJONALT SAMARBEID

tekst: Hans J. Skjong

Da prins Salman, guvernøren for hovedstaden i Saudia-Arabia, besøkte Norge for ett år siden, fikk han ikke bare bygd om SAS-hotellet til kongelig, saudisk standard. Han møtte også Forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland til middag.

Der ble de enige om å gi grønt lys for økt forskningssamarbeid mellom landene, og økt utveksling av studenter. Primært fra Saudi-Arabia til Norge, men også andre veien.

Saudi-Arabia og Norge er henholdsvis verdens største og verdens femte største eksportør av olje.

– Forskning og samarbeid innenfor energisektoren vil være et naturlig hovedsatsningsområde, og da nærmere bestemt karbonfangst og solenergi, sier Paal Bjørnestad, ambassaderåd ved den norske ambassaden i Riyadh.

Ambisiøs satsning

– Saudi-Arabia satser stort på å sende studenter til utlandet. Det er etablert et fullstipendprogram, «King Abdullah Scholarship program», som for tiden finansierer utenlandsstudiene til 104.000 saudiere, sier Bjørnestad.

Norge er ikke med i dette stipendprogrammet. Derimot er Sverige og Finland i ferd med å innlemmes i programmet, og det er i dag over 100 saudiarabiske studenter i Sverige.

– Etter det jeg kjenner til er det saudiarabiske doktorgradskandidater i Norge, men få eller ingen bachelor- og mastergradskandidater, forteller Bjørnestad.

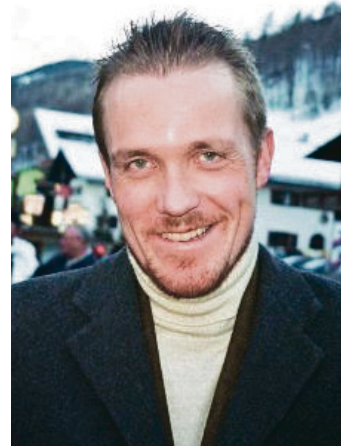
Han understreker at ambassaden og andre norske myndigheter kan bidra til å etablere kontakt mellom saudiske og norske institusjoner, men at norske universiteter må vise interesse for å ta i mot og legge til rette for saudiske studenter.

Ikke spesielt satsningsområde

Kyrre Lekve, statssekretær for forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland, sier at utdanningssamarbeid med Saudi Arabia ikke er et spesielt satsningsområde for Norge.

– Universitetene i Norge har en stor grad av autonomi. Institusjonene må selv tilrettelegge for et slikt samarbeid. Universitetet i Stavanger har blant annet felles faglig interesse med saudiarabiske institusjoner i petroleumsrelatert forskning, sier Lekve.

Han forteller at det har vært

«Forskning og samarbeid innenfor energisektoren vil være et naturlig hovedsatsningsområde»

Paal Bjørnestad, ambassaderåd ved den norske ambassaden i Riyadh.

lite utveksling mellom Norge og Saudi-Arabia på grunn av manglende utvekslingsavtaler.

Store kulturforskjeller

Studiehverdagen i Saudi-Arabia er en virkelighet langt fra det studenter i Norge er vant med, blant annet med tanke på kjønnsinndeling. I dag er det kun prestisjeuniversitetet King Abdullah University of Science and Technology som tillater tilstedeværelse av begge kjønn blant studenter og ansatte.

Kvinner må gå svært tildekket, og har heller ikke lov til å kjøre bil. Bjørnestad mener kunnskap og erfaring fra det norske samfunnet kan være et bidrag til å endre disse holdningene. I dag er 60 prosent av de som går ut av saudiske universiteter kvinner, men den kvinnelige yrkesdeltakelsen i Saudi-Arabia er under 10 prosent, ifølge Bjørnestad.

– *Saudi-Arabia er beryktet for jevnlig å begå grove menneskerettsbrudd. Hvordan stiller Kunnskapsdepartementet seg til å samarbeide med saudiarabiske utdanningsinstitusjoner i lys av dette?*

– Vår linje er at økt kunnskap og dialog er et viktig verktøy for å bekjempe brudd på menneskerettighetene. Akademisk boikott er i så måte ikke et virkemiddel vi vil benytte på dette tidspunkt, sier Kyrre Lekve.

Ambassaderåd Bjørnestad tror studentutveksling kan bidra positivt til at Saudi-Arabia utviser større respekt for internasjonale menneskerettigheter.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

debattredaktør: Magnus Løvold
magnus.lovold@universitas.no 415 23 901

Kronikk: 3500 tegn

Leserinlegg: maks 2000 tegn

Replikk: 800 tegn

Sendes til: universitas@universitas.no

Frist: Mandag klokka 10

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

WEB

Delta i nettdebatten på universitas.no

Narkotikamisbruk

«Hasj og marihuana er mye sunnere enn alkohol. I motsetning til hva mange tror, bruker de fleste som nyter cannabis det ikke hver dag. Studenter koser seg oftest med en joint i sosialt lag i helgene eller et par ganger i måneden.

Roger Nymoen

«71% av Oslo-studentene har ALDRI prøvd narkotika... Og dette er deres vinkling av resultatet? Disse spørreundersøkelsene preges av frykt for straff og fordømmelse, og får neppe frem et realistisk bilde. Akkurat det er ikke vanskelig å forstå når man leser den rusfiendtlige retorikken som benyttes i kombinasjon med den kritikkløse bruken av det juridiske «narkotika»-begrepet som samlende. Mye det samme som før altså.

Jørn Facevaag

«En legalisering vil være bra på mange måter, men la oss ikke være naive og skjønnmale bildet rosenrødt. Og kalle cannabis sunt, blir eufemistisk. Torsk er sunt. Cannabis er mindre avhengighetsskapende og skadelig enn alkohol. Men å kalle det et sunt alternativ, blir å strekke strikken litt vel langt.

Bob Marley

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Oslo-studentene på narkotoppen»

Aldersgrense i studentboligene

«Enda et «gullegg» fra besserwisser-19-åringene i Velferdstinget. I tillegg til alle idiotforslagene de sitter og voterer over, har de lagt seg til en vane med å fatte vedtak som bryter med norsk lov (les: likestillings- og diskrimineringsloven).

Anti-SiO

«Jeg har en nabo som er i pensjonistalderen, og for min del kunne man gjerne innført en aldersgrense... Det er ikke så veldig gøy å høre vedkommende høylytt «kose med seg selv» hver kveld akkurat når studentbyen er på sitt stilleste, og virkelig rope på elgen hver lørdag/søndag formiddag og noen andre dager...

Natanielle

«Natanielles fordommer mot masturbasjon kan ikke danne grunnlag for å sette slike aldersgrenser. Det er uansett ekstremt sjelden at folk er studenter når de nærmer seg pensjonsalder.

Dagros

«Og hvorfor skal utenlandske studenter få garanti for bolig da? Nesten ingen av disse vil skatte til Norge. Hvorfor skal de da ta boliger fra norske studenter? Hadde det ikke vært bedre å legge et tak i % på hvor mange boliger utvekslingstudenter skal kunne leie?

Mats

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Vil kaste ut eldre studenter»

Forelesning på podcast

«Et lydopptak krever at ALLE tilstedeværende mennesker er informert om at opptaket gjøres og at de SAMTYKKER i dette. Jeg har vært tilstede på alle ex.phil-forelesningene dette semesteret, men fikk ikke informasjon om opptaksvirk-somheten før denne uken. Her beveger uio seg i grenseland for hva som er tillatt, og man burde tenke seg om en gang til før man gjør reprise på dette foretaket. Jeg ville vegret meg for både å møte opp og å åpne kjeften på forelesningene dersom jeg hadde vært klar over dette.

murrenurk

Hentet fra debatten til kultur-saken «Platon på poden»

SMS

Send sms til 980 25 202

«Det er en ironisk skandale at den omfattende face-aksjonen for å få «lesernes meldinger» tilbake, ikke er viet så mye som en kritisk kommentar i forrige Universitas. Både homsen og lesba i VT-AU brukte mye tid og semesteravgift for å jobbe for å få litt studentvelferd. Resultater bør vises, selv i landets største studentavis.

Hilsen Eike

«Den «omfattende aksjonen» bestod av fem studentpolitikere og en gjeng gamle universitassere. For øvrig fint å høre at dere regner spalten som studentvelferd ;)»

Red

«Når biologibiblioteket blir flyttet opp til Vilhelm Bjerknes, vil det settes inn en shuttle-buss mellom biobygget og Øvre Blindern?

Undrende biologistudent

«Aslak Nore, hvorfor har du ikke oransje sokker?

Anonym

«Aslak Nore, hvorfor vil du ikke snakke litt med meg? Du ser at jeg vil ha kontakt.

Anonym

«Kanskje han ikke leser tekst-meldingene i Universitas? Skal jeg videreformidle kontakt?

Red

«Kan ikke motmakt lære seg å henge opp plakater på lovlig vis som alle oss andre?

Anonym

«Din melding her

Red

«Din melding her

Red

«Din melding her

Red

«Din melding her

Red

BOLIGPOLITIKK

Abdullah Alsabeehg, 6. kandidat på Oslo Aps liste til kommunevalget

Høyres ansvar

I Universitas 23. februar skriver Mari Berdal Djupvik (H) at Oslo Høyre diskuterte studentboliger på sitt årsmøte. Fint, men problemet er at Oslo Høyres kommunevalgprogram for 2011 til 2015, som ble vedtatt på samme møte, ikke innholder ett ord om studentboliger.

På et bystyremøte 16. februar i år gikk flertallet, med Arbeiderpartiet i spissen, inn for å bygge 130 nye studentboliger. Høyre, som har styrt byen sammenhengende i 16 år, stemte imot. Det gjør ikke studentboligsituasjonen i Oslo bedre å stemme imot studentboligprosjekter.

Regjeringen har overordnet ansvar, men byrådet gjør ikke nok for å bygge flere studentboliger. Det sistnevnte gjelder spesielt manglende studentvennlig tomtepolitikk fra kommunens side. Når Oslo opplever studentboligkrise hvert år, mener jeg at byrådspartiet Høyre burde ta dette på alvor. Oslo trenger et nytt byråd som jobber for studentvelferd.

LIKESTILLING

Benedicte H. Bergseng, Ida B. Claudi, Malin Lenita Vik, Sara Thorvik Andersson, Åshild Tungen

Hvor er kvinnene?

Som arrangører av «Feminismeuka 2011» ønsker Blindern SV, i samarbeid med Venstrealliansen, Blindern SU og Blindern Rødt, å rette fokus mot likestillingssituasjonen på vårt eget lærested, Universitetet i Oslo (UiO). Til tross for at universitetet vårt fremdeles er preget av sterk kjønnskjevhet, opplever vi at kunnskapsnivået om og engasjementet for likestilling blant studentene er lavt.

Tallene er klare: til tross for gode tiltak for å øke kvinneandelen, er det fremdeles kjønns-ubalanse ved UiO, med store variasjoner mellom

fakulteter og institutter. Hovedproblemet er ikke nødvendigvis andelen kvinner ved universitetet, men hvor menn og kvinner befinner seg i stillingshierarkiet og faste ansettelser. Kun 24 prosent av professorene ved UiO er kvinner, og andelen kvinnelige førsteamanuenser er 1/3. Skjev kjønnsbalanse er langt fra et nytt fe-

nomen. Fra 2003 til 2007 økte antallet kvinnelige forskere og professorer med bare ett prosentpoeng. Vi mener det går for sakte.

Vi spør: hvem er våre akademiske forbilder? Hvem har skrevet pensumbidragene? Hvem holder forelesningene, og hvilke perspektiver fremmes? Vi er opptatt av at kjønnsbalanse i forskningen først og fremst er et rettferdighetskrav som handler om at kvinner og menn skal ha like muligheter til å delta i og påvirke forskermiljøet. Økt kjønnsbalanse er viktig for at forskningsinstitusjonene skal være representative og gjenspeile mangfoldet i befolkningen. Kjønnsbalanse bidrar til forskningens legitimitet og variasjon. Like viktig er et demokratisk argument, som handler om at forskningen i utstrakt grad danner grunnlag for politikktutforming. Da er det avgjørende at forskningen tar utgangspunkt i begge kjønns perspektiver.

Vi etterspør et kjønnsperspektiv i debatter om UiO som studiested og arbeidsplass. Der dette har en naturlig plass, blir kjønn og likestilling ofte utelatt. Derfor arrangerer vi «Feminismeuka 2011».

STUDENTHOVEDSTAD

Karl Kristian R Kirchhoff, Formand ved Det Norske Studentersamfund

Hele Oslos storstue?

Når Oslo snart har to universiteter, vil Det norske studentersamfund (DNS) måtte spørre seg om vi kun skal være et samfunn for Universitet i Oslo (UiO), eller om vi bør utvide vårt virkefelt. Sammenslåingen av SIO og OAS til en felles samskipnad for hele Oslo og Akershus burde kanskje følges av at DNS går i retning av å være et studentersamfunn for alle Oslos studenter. Initiativer som Studenthovedstaden kan tenkes å strande på en mangel av fast tilholdsted. Selvfølgelig bør det finnes egne miljøer ved alle lærestedene, men dersom en av ideene bak Studenthovedstaden er å gi en felles opplevelse av hva det vil si å være student i Oslo, er DNS villig til å bidra.

Hovedutfordringen for en slik retning er at UiO både eier og drifter bygningen Chateau Neuf. UiO må være et av de lærestedene i Norge som bruker

mest på studentliv, de store summer som blir brukt på Chateau Neuf tatt i betraktning. Nettopp derfor er det vanskelig for oss å kunne begrunne at vi skal være hele Oslos studentersamfunn. Om Høgskolen i Oslo

«Studenthovedstaden kan være en god mellomløsning.»

og andre institusjoner hadde bidratt ville ikke dette stått i veien, men det er lite sannsynlig at noe slikt vil skje.

Studenthovedstaden kan være en god mellomløsning. Gjennom dette kan man finansiere enkeltprosjekter som kan være felles for alle oslo-studenter. DNS kan ved slike tilfeller tilby lokaler og stå for den praktiske gjennomføring. I tillegg kan Studenthovedstaden jobbe med kommunen for å finne alternative finansieringsordninger på lang sikt. Midler fra Studenthovedstaden kommer fra alle lærestedene og burde komme alle studenter til gode. Det samme gjelder for Velferdstinget, der DNS nå forsøker å få gjennomslag for en direktesøknad slik at det blir lettere for oss å legitimere en drift som inkluderer flere enn bare universitetets studenter. UiO vil nok i lang tid fremover være den desidert tyngste aktøren, men forhåpentligvis vil andre læresteder også se nytten av en andel i Studentersamfundet.

UTVEKSLING

Svein Harberg, Stortingsrepresentant for Høyre

Aasland må ta grep

I Universitas 23. februar stilles det spørsmål om den store veksten i antallet utenlandsstudenter i Norge kan skyldes at studiene i Norge er gratis. Jeg er enig med dem som peker på andre grunner til økningen så langt.

Det viktige er imidlertid at når Norge blir liggende som en «gratisøy», må både det enkelte studiested og Norge som kunnskapsnasjon følge nøye med på hvorfor de utenlandske studentene kommer til Norge. Vi må også følge nøye med på nivået på studentene.

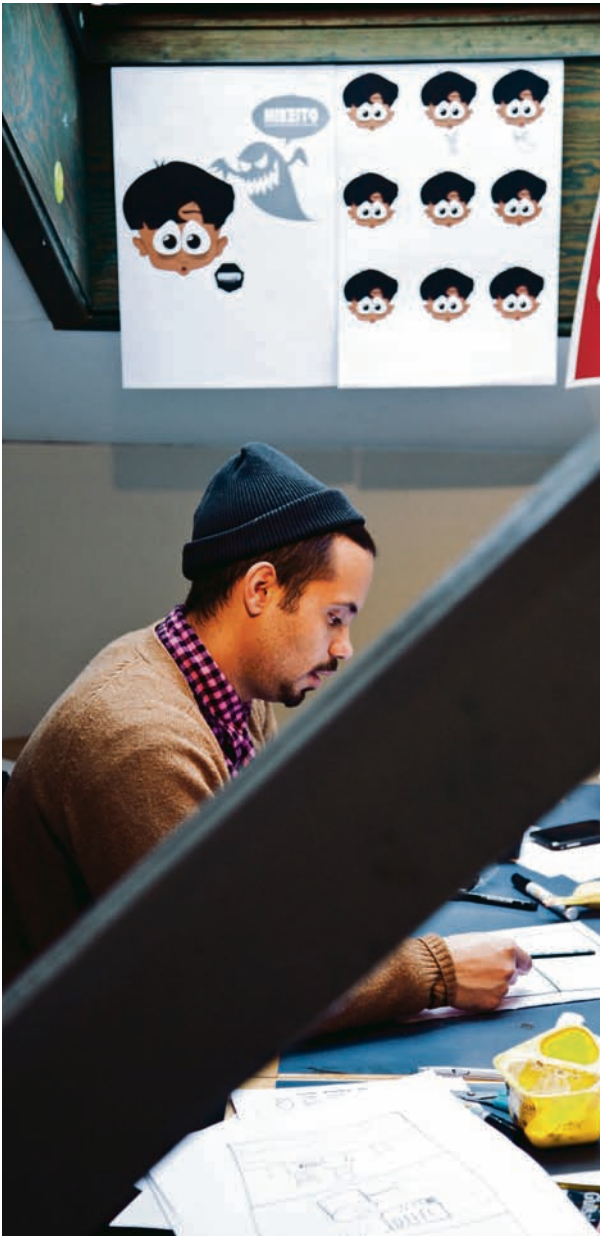
Statsråd Tora Aasland bør sammen med universitetene utarbeide en strategi for hvordan vi vil at internasjonaliseringen skal utvikle seg, hva som vil være utfordringene og når varsellampene skal begynne å blinke. Det er enighet på Stortinget om at vi som kunnskapsnasjon vil gi gratis utdanning til alle. For å sikre at alle våre unge kommende studenter skal få det samme gode tilbudet, må vi ha en klar strategi for hvordan vi skal håndtere den internasjonale studentutvekslingen. Her har statsråden en klar oppgave som hun hittil har avvist, men som hun er nødt til å gripe fatt i.

Kreativitet A/S

Disse studentene betaler for å bli kreative.
Vi har sjekket alternativene om du ikke
kommer inn på Kunsthøgskolen. Side 12-14

QUEEN OF DA

PHOTO: CHRISTIAN LYCKE

Maskot: Westerdals-student Mike Patterson (23) foran skissene til siste prosjekt: Mikito, hans ufødte sønn.

God stemning: Når frilansillustrator og timelærer Egil Nyhus har forelesning for førsteklassingene på grafisk design på Westerdals, er stemninga helt uformell.

Proletarisering: Gazelle Pezeshkmehr tjente fett som eien-
domsmegler, men har nå valgt den fattige kunstnertilværelsen.

KHiO har landets trange-
ste nåløye. Kan skuffede
kunstnerspirer kjøpe seg til
fullverdige alternativer?

Kunstens

Under skråvinduer og massive bærebjelker sitter Mike Patterson (23) i sin faste arbeidskrok. Blyantstreken har stoppet opp. Han grubler konsentrert. Hendelsesforløpet «jente blir bilsyk på vei opp til påskefellet» må ned på storyboardet.

– Jeg er ikke så veldig god til å tegne, unnskylder han.

Den ribbestrikkede lua er brettet opp til toppen av hodet, og barten kiler ham i nesa når han ler. Bak ham på veggen henger tegninger av en mørk, liten dude med store, brune øyne. Ikke så ulik ham selv.

– Dette er maskoten min Mikito, min ufødte sønn, sier Mike.

Mikito er hans siste skoleprosjekt, og skal kurere mørkeredsel. For Mike fantes bare ett alternativ i studie-Norge: Westerdals.

– Jeg er veldig fornøyd med studiet. Grafisk design er meningen med livet!

Det siste året har flere utdanninger tatt opp kampen med Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) om å tilby høyere utdanning innen kunstneriske fag. På KHiO slipper de færreste gjennom nåløyet, og mang en kunstnerspire får avskjed på grått søknadspapir. Men det finnes alternativer.

Westerdals er ett av dem. Skolen som omtaler seg som Norges beste kreative studiemiljø er kommet ut av den mørke privatskoleskyggen, og blir nå anerkjent av så vel kunstnere som normale dødelige. «Alle» har en kompis med hatt, bart og mac som studerer «noe kreativt» på Westerdals, og ingen gjør narr av ham lenger. Kreativitet er det nye svart.

Tarek Hamidi (24) lener seg over et stykke hvitt stoff. Munnen snurper seg sammen. Med stødig hånd fører han saksa langs de stiplede linjene. Det er stille i rommet på

klesdesignskolen Esmod. Mellom mannekengbyster, klesstativer og tekstiler står to av hans klassekamerater med målebånd løst rundt halsen og nåleputa ved sin side. Der arbeider de nennsomt og effektivt med et tekstilstykke. Former morgendagens moteplagg. Tarek klipper for til sin nye jakke.

– Jeg har brukt 30 000 kroner på avgangskolleksjonen min allerede, sier han.

Tarek peker mot en kreasjon. En blond hårmanke ruver i nedre del av rommet, strekker seg ut i armer og former struttende bryster. Kreasjonen er laget av blekede hårstrå fra kinesiske kvinner. Håret glir lett mellom fingrene. Før visning må han glatte dem ut med rettetang og stylingspray. Håret skal skinne.

– Ett av seks antrekk er i boks, sier Tarek, og forteller at kolleksjonen har arbeidstittelen «Protected behind the ar-

mor», og at stoffene er importert fra Kina og Pakistan.

Klesdesignerspirene som slipper gjennom nåløyet på KHiO betaler ikke for utdanningen. Derimot koster det Tarek både skjorta og flesket å studere på Esmod.

– Vi er på skolen hver dag fra klokka ni til sju på ettermiddagen. Alle jobber overtid her. Vi blir slitne av det, og tillater oss ingen fritid. Kjærlighetslivet går til helvete, og mine beste venner er dem jeg går i klasse med.

Designerspirene betaler rundt 70 000 kroner i året for utdanningen. De får støtte av Statens lånekasse, men blakker seg fort på blanke knapper og myk fløyel.

– Jeg får dårlig samvittighet av å være hjemme. Det koster jo så sinnssykt mye penger å studere på Esmod. Her betaler vi alt selv: fotoshoots, modeller, stoffer. Alt.

KHiO: BA visuell kommunikasjon	
■ 90 søkere i 2010, 13 kom inn (14, 4%)	
■ Søknadsfrist: 1. april	
Alternativet: Westerdals, grafisk design	
■ 193 søkere i 2010, 30 kom inn (15, 5%)	
■ Semesteravgift: 31.950,–	
■ Søknadsfrist: 15. april	

KHiO: BA kles- og kostymedesign	
■ 57 søkere i 2010, 10 kom inn (17, 54%)	
■ Søknadsfrist: 1. april	
Alternativet: Esmod, motedesigner	
■ ca. 90 søkere i 2010, mellom 60 og 65 kom inn (ca. 69%)	
■ Studieavgift: 73.000,–	
■ Søknadsfrist: 15. april	

KHiO: BA kunsthøgskolen	
■ 108 søkere i 2010, 32 kom inn (29, 6%)	
■ Søknadsfrist: 1. april	
Alternativet: Einar Granum Kunstfagskole	
■ 198 søkere i 2010, 137 kom inn (69%)	
■ Semesteravgift: 16.000,–	
■ Søknadsfrist: 20. mai	

Monster: På Einar Granum har kunsten tenner.

Pels er ut: Nå er det visst bleket menneskehår som gjelder. I alle fall på Esmod.

Ofrer alt: Designspiren Tarek Hamidi (24) prioriterer avgangskolleksjonen sin over fritid, sparebøsse, potensielle kjæresten og vennskap. Han sikter mot catwalken i New York.

pris

tekst: Ingeborg Huse Amundsen
 og Øyvind Gallefoss
 foto: Christian Lycke

Jeg har ikke lenger penger til å shoppe klær til meg selv.

Men til gjengjeld skal det ikke være vanskelig å få arbeid om man har et Esmod-diplom i hånda. Utdanningen er nært knyttet til motebransjen gjennom hele studiet. Når avgangsklassene sender sine modeller nedover catwalken i slutten av skoleåret, er det fremtidige arbeidsgivere og en internasjonal Esmod-ledelse som mønstrer kreasjonen opp og ned. Designskolen har utdanningsinstitusjoner i 23 byer, deriblant Beijing, Beirut og Bordeaux. Esmod i Oslo har avlet frem flere suksessdesignere: Fam Irvolls fargesprakende cupcakegenser, Cecilie Melli sine nostalgiske brudekjoler, Arne & Carlos' hjemmestrikkede juletrekuler. Det startet ved symaskinene i Sandakerveien.

– Vi jobber oss inn mot industrien, og er absolutt ikke kunstrettet. Det viktigste for oss er at studentene våre får jobb i bransjen, sier Anne-Britt Krogeide i administrasjonen på Esmod Oslo.

Tilbake på Westerdals lærer førsteklasingene på grafisk design om symboler. Filans-

illustratør og timelærer Egil Nyhus har tegnet på seg hitlerbart med sprittusjen. Han kaster ball.

– Hva har vi her? Mannen med lå? Hvorfor akkurat lå og ikke sag, tror dere?

Øynene er kulerunde, håret vilt og genserermene brettet opp. De 25 studentene har rullet kontorstolene nærmere Egil og hans uformelle forelesningsscene. Pultene er gjort om til langbord, og klasserommet er en trendy loftseilighet. Her regjerer det kreative kaos. Store

industrilamper dingler over modellkitt, tomme kaffebegre, ett stykk garnnøste, og litt First Price appelsinjuice. Nyskissede storyboards ligger strødd rundt et drøss macer, noen tomme vinflasker

og et brunt bananskall.

Westerdals-studentene legger gjerne fredagspilsen til KHiO. Her har flere av dem venner på studiet visuell kommunikasjon. Men ingen av førsteklasingene Universitas møter vurderte å søke seg inn her. «På KHiO må alt være så kunstnerisk,» sier de. Der «vektlegges det estetiske, og dessuten må man være en habil frihåndstegner». Ikke alle på Westerdals er like gode til å svinge blyanten, men de øver

Tarek Hamidi, Esmod-student

«Vi tillater oss ingen fritid. Kjærlighetslivet går til helvete, og mine beste venner er dem jeg går i klasse med.»

Tidkrevende: Esmod-studentene er på skolen fra ni til sju hver dag.

Frie tøyler: Man gjør litt som man vil på kunsthøyskole.

►► mye på å kommunisere godt med grafikk. KHiO stiller seg kunstnerisk overlegen til utdanningen.

– Studentene ved Westerdals jobber mot reklame, og suges opp i reklamebyråer når de er ferdig utdannet, sier Stein Rokseth, dekan ved Fakultet for design ved KHiO.

Hans studenter «skaper ting», sier han. De «sitter ikke bare og jobber på macen sin». Westerdals kjenner seg ikke igjen i påstanden.

– Det er en myte at vi bare jobber mot reklame. Vi merker at KHiO i sterkere grad ønsker å klassifisere oss som en reklameskole, selv om vi aldri har vært mindre reklamerettet enn vi er i dag, sier Tom Kvisle, rektor ved Westerdals.

Eks-industriområdet Vulkan ligger rett på andre siden av Akerselva fra Seilduken, der KHiO har samlokalisert seg. Hundre vinflasker danner en passasje inn i et rom der tre gutter står og trommer på restene av en skulptur av planker, bøtter og teip. Han som spiller på kasserollen er ute av takt, men det er visst meningen.

Det er fredag på Einar Granum Kunstfagskole. Dagen da uken slettes.

Malerier ryddes unna, skulpturer ødelegges, oppstillinger stilles ned. Hele uken har studentene materialisert tankene sine. Bygget, malt, lekt. Nå skal alt bort. Ideene som var spennende på mandag, er gamle nå. Studentene løper forbi hverandre med gulvkoster fulle av knuste kunstverk.

– Vi kan ikke bli forelsket i det vi holder på med, sier Lærer-Lars, mens to førsteklasinger dypper kostene i hvitmaling, og maler over siste rest av maleriet som for en halvtime siden dekket hele veggen.

Rommet er igjen hvitt, uferent, sterilt. Klart for neste uke.

I nabosalen er staffeliene kastet rundt i rommet. I en fotsid, blomstret kjole står Gazelle Pezeshkmehr (31) og betrakter sitt seneste maleri: en kald, grønnbleik person med igjenplastret munn, og en pistol rettet mot tinningen. «Den grønne revolusjon» har hun kalt det.

Gazelle er opprinnelig fra Iran, og ønsker å gi mennesker i den frie verden følelsen av at frihet ikke er noe man kan ta for gitt. Men grunnen til at hun har startet med kunst er mer personlig.

De siste årene har Gazelle jobbet døgnet rundt som eiendomsmegler, og tjent så mye penger at hun ikke rakk å bruke dem. Da hun fikk sparken fordi hun visstnok hjalp en kunde å beholde huset sitt, framfor å cashe inn på tvangssalg, benyttet hun muligheten til å forfølge drømmen sin.

– Jeg er et utrolig følelsesmenneske, det er null logikk inni hodet mitt, og det får jeg utløp for gjennom kunsten. Jeg har alltid villet drive med kunst, og skolen har hjulpet meg til å finne tilbake til den jeg er, sier Gazelle.

Selv om hun bare går førsteåret, skal hun søke Kunstakademiet i år. Hun er klar over at kunstverden forventer mer enn en forskole som utdanning.

– De to årene som studentene bruker på en forskole, vil nok styrke deres kandidatur for å komme inn på akademiet. Men det er langt ifra en garanti, sier Georg Morgenstern, dekan ved Kunstakademiet.

– Det er én skole til i Oslo som nylig har begynt å tilby bachelorutdanning i kunst. Men jeg husker ikke hva den heter, sier Morgenstern.

Han tenker på Nordisk Institutt for Scene og Studio (NISS). De har nylig fått godkjent sin søknad, og kan fra høsten av konkurrere

med KHiO om en bachelorutdanning innen kunst. Skjønt, Morgenstern er ikke skremt av konkurransen.

– Studiet ligner kanskje på innhold, men kvaliteten er et annet spørsmål. Jeg har sett hva de driver på med, men jeg vil ikke vurdere dem offentlig.

Det vil derimot Cecilie Broch Knudsen, rektor ved KHiO.

– NISS er ikke reelle konkurrenter. Kunstakademiet er en eliteskole, vi har over 400 søkere hvert år. Det er sikkert greit for noen å gå NISS, men den kan ikke på noen måte sidestilles som en likeverdig konkurrent til akademiet, sier Broch Knudsen.

NISS virker å ha hørt kritikken før.

– Jeg kan forstå at vi her på NISS, som starter utdanningen til høsten, ikke blir oppfattet som en konkurrent. Men vi er et reelt alternativ. Vi jobber for å bygge opp en høyskole, og gleder oss til det. Hva andre måtte mene, det får de mene for seg selv, sier Eirin Sæther, faglig leder ved kunstutdanningen på NISS.

Esmod-studenten Tarek vifter med armene og lager noen sprø «nææh næh»-lyder. Sånn er en kunstner, ifølge ham. I motsetning til kunstspiren Gazelle, har Tarek aldri vurdert å søke studieplass ved KHiO.

– Esmod er det beste alternativet til en moteutdanning i Norge. På KHiO må du kunne å tegne og sånt før du begynner, og det er vanskelig å komme inn. Der må du være en kunstner.

Selv lever han i sin egen kunsterboble: den besatte designerspiren som bor hjemme hos foreldrene for å spare penger til myke skulderputer. Går det på helsa løs?

– Det er verdt det. Men jeg hadde aldri orket å gå disse tre årene om igjen.

universitas@universitas.no

KHiO: BA interiørarkitektur og møbeldesign

- 79 søkere i 2010, 13 kom inn (16, 5%)
- Søknadsfrist: 1. april

Alternativet: Norges Kreative Fagskole, interiør

- 166 søkere i 2010, 93 kom inn (56%)
- Semesteravgift: 40.500,-
- Søknadsfrist: 15. april

KHiO: BA Kunstakademiet

- 417 søkere i 2010, 21 kom inn (5%)
- Søknadsfrist: 1. april

Alternativet: NISS, billedkunst

- Første året med bachelorutdanning i 2011. Ingen tidligere søkertall.
- Årsavgift: 68.000,-
- Søknadsfrist: 15. april

Godt og blandet: Lageret på Westerdals huser en gjeng nakne, hårløse folk. Det hender de eksponeres i i glassmontre.

«KHiO ønsker å klassifisere oss som en reklameskole. Men det er en myte at vi bare jobber mot reklame.»

Tom Kvisle, Westerdal-rektor

Gule priser

tekst: Mirjam K. S. Folkvord foto: Christian Lycke

Ikke få panikk – studielånet kommer snart. Men hva skal du spise i mellomtida?

Imponerende: Frisk, kremete og fyldig. Med denne kaka kan du imponere selskapet selv med begrensede midler og kokkeferdigheter.

Varmer: Selv om kalenderen har bikket over i vårmåned mars, forteller stadig gradestokken at det smaker godt med en fyldig, varm suppe.

I forkant av den femtende dagen i hver måned er det ikke sjeldent at folk går slunkne og huløyde rundt på lærestedene. De kaster lange blikk etter elgkarbonadene i SiO-kantina eller stirrer lengselsfullt inn i kakemonteren. Det er ikke kult å gå for lut og kaldt vann – eller Mr. Lee og knekkebrød, om du vil – mens det ennå er seks dager igjen til neste utbetaling fra Lånekassa.

Men trenger du egentlig det? Svaret er selvfølgelig nei. Lær deg å lage mat, av en standard hakket *over* grandis og Fjordland, men *under* trøffelschnøffel og kalvetunge på en seng av håndplukket multe. Det trenger ikke være så sabla vanskelig og fancy. Eller dyrt.

Under finner du to oppskrifter på middag og dessert for fire dager (minst!), eller fire storspiste venner. Både suppe og kake imponerer med innbydende, gult utseende og suveren smak. Likevel er de så å si idiotsikre, og ikke minst veldig billige.

■ Sitrusterte

Bunn:

100 smør
½ dl sukker
4 dl hvetemel
2 ss vann

Smuldre sukker og mel i smør. Tilsett litt vann dersom det er tørt. Deigen skal være seig og litt klissete. Klem ut deigen i springeller paiform med høy kant. Stek på 180 grader til kantene begynner å bli brune. Ta ut og – viktig – avkjøl.

Fyll:

5 egg
2 dl sukker
1, 5 dl rømme
2 dl saft fra fersk sitrusfrukt
(Vi brukte 2 lime, 2 sitroner og ½ appelsin)
2 ss revet appelsinskall

Skru ned varmen på ovnen til 160 grader.

Pisk egg og sukker. Tilsett rømme og bland godt. Rør inn saft og skall.

Hell fyllet over den avkjølte bunnen. Sett på nederste rist og stek i ca. 40 min. Hold hele tiden øye med kaken, slå ned varmen hvis den slår sprekker. Den trenger ikke være helt fast når du tar den ut, den stivner når du avkjøler den. Spis kald. Ekstra digg med is til.

■ Gulrotsuppe (4 pers)

Nok til fire storspiste

750 g gulrøtter
1 gul løk
3 fedd hvitløk
1 ts malt ingefær
½ appelsin – saft og revet skall
1, 5 l vann
3 buljongtæringer

Hakk løk og hvitløk, og ha det i en gryte sammen med ingefær. Fres kort med olje på sterk varme. Tilsett gulrøtter og appelsinskall og la surre i fem min. Hell over vann og appelsinsaft, tilsett buljong, og la koke opp. Kok til gulrøttene er myke. Mos med stavmikser til suppen er jevn. Smak til med salt og pepper, evt. sitron. God middag til fire for 25 kroner!

Personkonflikter har vært en del av UiO-historikernes hverdag siden 60-tallet. Nedkvitne-saken tar historien til nye høyder.

tekst: Magnus Lysberg

Arnved Nedkvitne. En hodepine for Institutt for arkeologi, konservering og historie. Avdelingen ved Universitetet i Oslo har fått skittentøyet vasket offentlig etter at professor Nedkvitne fikk sparken i januar 2009. Saken har vært i retten to ganger, først i tingretten, så i Borgarting lagmannsrett.

Lagmannsrettens kjennelse er ventet i slutten av denne uka.

Har Nedkvitne forpestet arbeidsmiljøet blant historikere ved Universitetet i Oslo, eller fantes det ikke noe miljø å forpeste?

Miljø i ruiner. Det er blant annet dette striden i Borgarting har stått om. I rettssalen har det kommet frem at en arbeidsmiljøundersøkelse på instituttet, igangsatt av daværende rektor Arild Underdal, ble omgjort av instituttledelsen til utelukkende å handle om Nedkvitne. De mente altså at det lunkne arbeidsmiljøet skyldes Nedkvitne selv.

I rettssalen tok tidligere UiO-professor i økonomisk historie, Kristine Bruland, til orde for motsatt synspunkt. Hun mener miljøet allerede lå i ruiner.

– Det var andre som skadet miljøet gjennom mobbing. Instituttledelsen mobbet blant andre Nedkvitne, sa Bruland, som nå er professor ved Universitetet i Genève.

Underdals undersøkelse så aldri dagens lys. I rettssalen spriker virkelighetsbeskrivelsen. Hva er sannheten om arbeidsmiljøet blant historikerne? Vi går til kildene.

Føydal pyramide. I jakten på sannheten støtter vi på mange hindre. På instituttet er ikke alle snakkesalige. Professor Tor Egil Førland gjør som mange andre:

– Jeg kommenterer ingenting før utfallet av rettsaken er klart.

Vi får nyss om en rapport fra 1995 som visstnok slakter arbeidsmiljøet på instituttet. Men dokumentet er forsvunnet fra Arbeidsforskningsinstituttets arkiv, og på andre biblioteker er alle utgaver utlånt, sannsynligvis til bruk i Nedkvitne-saken. Til slutt finner vi ett eneste tilgjengelig eksemplar på Nasjonalbiblioteket.

Probleminstituttet har lenge hatt en faglig og sosial omgangsform som «lar altfor mye være usagt og underforstått», slår rapporten fast. Dokumentet kan kanskje kaste lys over dagens konflikt.

Vi leser om faglig ansatte ved det som den gang het Avdeling for historie som ikke snakker med hverandre på tvers av fagfelt. Mange

mener avdelingen har føydale strukturer, bygd opp med professorer på toppen og midlertidig ansatte, stipendiater og studenter nedover i en pyramide.

Andre peker på klikktendenser der en del befinner seg på utsiden, andre på innsiden. Innsideklikken er ifølge noen ansatte synonymt med «glassburet» eller «teen», altså avdelingens lunsjrom. De beskriver en følelse av avmakt. Mangel på innflytelse. Lite med ressurser. Men mest av alt: et «forgiftet» og elendig sosialt miljø.

Men problemene går lenger tilbake enn til 1995.

Alle utenfor. – Historiemiljøet opplevde en lang rekke utmattende konflikter på 60- og 70-tallet. Faglige konflikter, konflikter mellom lektorer og professorer, og mellom studentene og de ansatte, sier postdoktor Fredrik Thue.

Han skriver om historiefaget i Norge. Ifølge Thue kan det se ut som at 70-tallets stridslyst på 90-tallet ble erstattet av forsøk på å skape konsensus uten at noen virkelig konsensus var til stede. Instituttledelsen tok beslutninger som ikke alle følte seg komfortable med, forteller han.

«Om de ikke kan snakke med hverandre, har historikerne i ved universitetet i alle fall snakket om hverandre.»

table med, forteller han.

En annen beskrivelse er at Avdeling for historie er som en smultring der mange mener at de sitter i utkanten, men ingen føler seg i sentrum. Det er førsteamanuensis Jon Iddeng som beskriver dette i *Historisk Institutt – en historikk*.

«Noen enkel flokk å lede har det aldri vært, særlig ikke for den valgte ledelsen,» skriver han.

I denne historikken fortelles det også om en rekke personkonflikter på instituttet.

Ingen diplomat. Blant de mest stridbare er Finn Fuglestad, tidligere professor i afrikansk og latinamerikansk historie, som følte seg motarbeidet av daværende instituttleder Helge Pharo. Striden sto i følge Iddeng om ressurser og undervisningsbyrde, men utviklet seg til å bli personlig.

«Diplomatiet har vel neppe lidd noe tap ved at Fuglestad valgte historiefaget og det er vel ikke tvil om at det faglig så vel som personlig kunne vært vunnet på en mer forsonende linje,» skriver Iddeng.

Fuglestad er i dag professor ved Universitetet i Madrid, og vi treffer bare en spansk telefonsvarer når vi prøver å nå ham.

Denne krangelen har et bemerkel-

sesverdig likhetstrekk med både Nedkvitne-saken og andre bruduljer på instituttet: navnet Helge Pharo dukker stadig opp.

Motarbeidet av ledelsen. Tilbake i Borgarting lagmannsrett: Kristine Bruland, som har tatt Nedkvitne i forsvar, retter harde anklager mot Pharo og hans tid som instituttbestyrer. Hun mener seg motarbeidet av Pharo, som skal ha talt negativt om hennes kompetanse til internasjonale kolleger. Dessuten frarådet han at Bruland skulle ansettes som professor på instituttet i utgangspunktet.

Vi ringer Pharo. Den omstridte tidligere instituttlederen er på et seminar om norsk bistandshistorie, og vil først ikke snakke med oss. Etter mye mas går han endelig med på å uttale seg.

– Det stemmer at jeg førte en protokolltilførsel til innstillingen, Jeg mente hun ikke var kvalifisert til stillingen, svarer Pharo.

Arnved Nedkvitne mener instituttet er styrt av en klikk, en hard kjerne som sitter på pengene og makten ved instituttet. Når vi spør Pharo om han tilhører en klikk eller et maktsentrum på instituttet, svarer han at

begrepet klikk brukes for å parkere folk med mistillit.

– Jeg har blitt valgt til instituttbestyrer tre ganger, sier Pharo.

Pip-pip og Gærningen. I retten har både Bruland og Fuglestad ment at sentrale personer på instituttet har brukt økenavn på enkelte av de ansatte. Nedkvitne sier at Pharo kalte Fuglestad for «pip-pip» og ham selv «Gærningen». Pharo avviser kritikken.

– Kallenavn bruker vi alle sammen.

– Men har du kalt Finn Fuglestad for «pip-pip»?

– Det vedkommer ikke saken.

– Nedkvitne mener du har kalt ham for «Gærningen».

– Det er helt irrelevant. Spørsmålet er hvordan folk oppfører seg, ikke hva de sier i mer eller mindre private sammenhenger.

Vil bli verre. Om de ikke kan snakke med hverandre, har historikerne ved universitetet i alle fall snakket om hverandre – nå sist i retten.

Vi spør en ansatt på instituttet, som ønsker å være anonym i frykt for jobben, om forholdene vil bli bedre – om det nå har blitt luftet ut i korridorene.

– Nei, er det klare svaret.

– Det kommer bare til å bli verre.

universitas@universitas.no

Skiveboom

Tekst: Jørgen Brynhildsvoll Foto: Christian Lycke

Pubtesten: I tilfelle du lurte på hvordan ungdoms-klubben på hjemstedet ditt ville vært dersom ingen danset og ingen fikk kline.

– **Jeg håper** noen knuller i kassa under trappa.

Alle i selskapet kikker forhåpningsfullt rundt hjørnet med en gang de kommer ned i kjellerlokalet. Studenten, bula på hjørnet av Pilestredet og Parkveien, må ta litt av skylda for at Samfunnet Bislett på andre siden av veien har gått så ræva at dørene er stengt for en stund. Likevel *flokker* ikke akkurat HiO-folka seg til kjelleren. Vi setter oss ned med en lommebokvennlig pils (38 for 0,4) og skuer utover en samling bord som bare har folk rundt to av dem.

Fra veggen holder James Dean et øye med de øltørste der han henger svarthvitt og ikonisk. Utenfor på gata er en sporvogn til besvær: bassporet fra 17- og 18-trikken ryster lokalet med fem minutters mellomrom, men kler ikke akkurat musiken. Vengaboys’ «Boom Boom Boom Boom» drukner nesten pratingen. Og det er jo nettopp det alle gjør: Sitter rundt bord eller i baren og prater.

– Skal jeg si deg hvordan jeg ser at den gjengen der borte er HiO-folk? Alle har Jack&Jones-skjorter og altfor kort hår. Og så ser de helt like ut, sier en kvinne i følget vårt spekulerende.

Det går nettopp i boom. Vengaboys dør ut, og musikken går fra fire ganger boom til Black Eyed Peas’ «Boom Boom Pow», videre over til tullebandet The Lonely Islands «Boombox»

med Strokes-Julian på gjestevokal. Det er ikke tvil om at sistnevnte spilles uten et spøtt av ironi.

– Det er litt gøy, da! Noe av det beste med stedet er jo at man kan sitte og le av musikkvalget.

Pilsen går fort til denne prisen. Hele drikkemenyen, unnskyld «DRIKE MENY»en, er tilpassa lånekassebudsjet. Desto hyppigere er toalettbesøkene. Det størknede spyet på dokanten – ikke dosetet, for det mangler nemlig – står godt til hamsterburlukta der inne. Det finnes verken såpe eller tørkepapir.

– På jentedoen var det ikke engang dopapir! Vi måtte ut og hente. Så word of advice: ta med håndservietter og egen dorull.

Tilbake fra doen har selskapet vårt blitt utvidet med én. Han er en håpefull kar fra følget som ble antatt å være HiO-studenter. Skivebom:

– Nei, nei, vi er i Garden. Vi har perm nå.

– Aaah, det forklarer sveisen.

Klokka nærmer seg midnatt og stedet fyller seg opp, men østrogenmangelen er påfallende. Nesten like påfallende som andelen av klientellet som garantert aldri har hørt om den ungdomde skuespilleren på veggen.

– Jeg tror ikke James Dean ville likt det stedet her, sier jeg idet vi kler på oss for å gå videre. Folket er enig: – Det er derfor han ser så sur ut.

jorgebry@universitas.no

Jovialt: Trivelige bartendere som ikke blakker deg med olprisene sine var det mest positive på kjelleren i Pilestredet.

Vår vurdering: Studenten Pub ved HiO

Stemning: ★★★★★

Kleint. Som på en ungdomsklubb uten dansegulv. Men klientellet virker ikke så kravstort, og ser ut til å trives. Funky og joviale bartendere.

Sjekking: ★★★★★

Veldig gode muligheter om du er en 16 år gammel jente med falsk leg som liker gutter med Jack&Jones-skjorter og vernepliktsveis. Litt skrøpelig utvalg om du er heterofil gutt.

Lokale: ★★★★★

Potensial til å bli et ålreit kjellerlokale, men med altfor røft dekor. Kaldt, både temperatur- og stemningsmessig. Minus for manglende dasslokk og generell laber hygiene på toalettet. Pluss for myteomspunnet puleplass under trappa.

Tidligere testet:

- **Uglebo** – upretensjøs brun kjeller
- **Glassbaren** – psykotisk kjederøyking og den gode samtale

- **Frokostkjelleren** – 90-tallsfest og sjek-kemarked Bangkok-style
- **Anestesian** – fritidsklubb, bare med pils

- **Akers mek** – som en Steinerskole-klassefest ut i de sene timer

magasinquiz

av: Øyvind Bosnes Engen

Langrenn

1. Hvilken langrennsløper erklærte at «ulla mi har det best med Milo»?
2. Hvilken hiphop-gruppe utgjorde kjernen i Langrenn Allstars, som hadde en undergrunnshit med låta «Langrenn» i 2003?
3. Hvilket år arrangerte Oslo ski-vm forrige gang?
4. Hva heter forfatteren av *Kroppens geni* – Marit, Petter og langrenn som lidenskap?
5. Hva heter Petter Northugs kjæreste som er stuntreporter hos «Senkveld med Thomas og Harald»?

1. Vegard Ulvang
2. Tunngvann
3. 1982
4. Sverker Sörlin
5. Rachel Nordmo

Kunst

1. Hvem har laget skulpturen av Kate Moss som står i Folketeaterpassasjen?
2. I hvilken kommune finner du Vebjørn Sands Da Vinci-bro?
3. Hva er det store maleriet «Kaptein Frans Banning Cocq og løytnant Willem van Ruytenburghs kompani gjør seg klare til å marsjere» best kjent som?
4. Verdens tre mest besøkte kunstmuseer ligger i henholdsvis Paris, London og New York. Hva heter de?
5. Hvem har kalt Huitfeldts planlagte flytting av Nasjonalgalleriet «antikultur»?

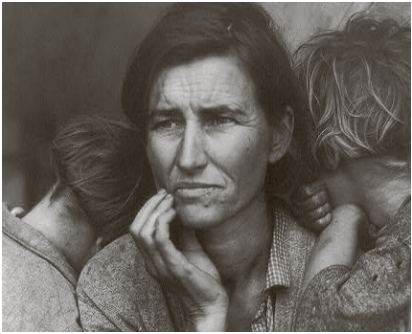
1. Marc Quinn
2. As
3. «Nattevakten» (Rembrandt van Rijn)
4. Louvre, British Museum og Metropolititan Museum of Art
5. Käre Willloch

Personalkonflikt

1. Hva heter boka Ingunn Yssen skrev i etterkant av konflikten med Gerd-Liv Valla?
2. Han var en av grunnleggerne av Facebook, men saksøkte nettstedet da eierandelen hans ble redusert. Navnet?
3. Hva heter den statlige etaten hvis oppgave er å sørge for at arbeidsmiljøloven følges på norske arbeidsplasser?
4. Hvilken talkshowvert innrømte i 2009 at han hadde hatt sex med flere av sine ansatte?
5. Hvem spilte hovedrollen i den britiske tv-serien «The Office»?

1. Vi kan alle bli den lille
2. Eduardo Saverin
3. Arbeidstilsynet
4. David Letterman
5. Ricky Gervais

Fattigdom

1. Når slapp Band Aid singelen «Do They Know it's Christmas»?
2. Hva er Verdensbankens grense for absolutt fattigdom?
3. Hva heter boka filmen Slumdog Millionaire er basert på?
4. Hvilket afrikansk land skårer lavest på FNs Human Development Index?
5. Hvilket band ga ut albumet *Beggar's Banquet* i 1968?

1. 1984
2. 1,25 dollar per dag
3. O and A (på norsk: Guttene som hadde svar på alt)
4. Zimbabwe
5. The Rolling Stones

Fra VM-gull til ryggbrudd – og kanskje tilbake igjen. Hvis ikke **Astrid Uhrenholdt Jacobsen** (24) faller for fristelsen om en vanlig studenthverdag.

Står og faller

tekst: Mikael Lunde foto: Christian Lycke

Astrid Uhrenholdt Jacobsen (24)

- Profesjonell langrennsløper, fra Oslo.
- Født 22. januar 1987.
- Verdensmester i klassisk sprint fra Sapporo i 2007.
- Studerer medisin (profesjon) ved Universitetet i Oslo.

Av alt legen sier, er det fremfor alt én ting Astrid fester seg ved: Hun har brukket ryggen.

Hun ligger i en sykeseng på Lillehammer sykehus, men vet ikke hvordan hun kom seg dit. Hun husker bare at hun var på trening. Hun syklet. Resten er svart.

En lege forteller at hun mistet kontrollen i en krapp sving. Sykkelen hadde mistet festet på grusen. Kjeven og albuen er brukket, og en ryggvirvel er knust. Det er tidlig på sommeren i 2009. Maten hun får i seg de neste ukene, får hun gjennom sugerør. Gourmet er det ikke. En avbitertang er alltid i nærheten, så hun skal kunne klippe opp kjevelåsen om hun må spy. Ellers vil hun bli kvalt. Skal hun opp og gå, må hun ha et korsett. Men det blir stort sett til at hun ligger i senga og leser. Kverner gjennom bok etter bok. Hun har ikke hatt like stor lese lyst siden da.

Når vi møter henne ett og et halvt år senere, har hun lagt ulykken bak seg. Latt den bli igjen i fortiden. Blikket hennes faller kjapt ned mot gulvet.

– Det var en seier å knyte skolissene, og en seier å kunne tygge igjen. Å klare seg selv. Jeg setter mye mer pris på de små tingene nå enn jeg gjorde før.

Det er ikke spørsmålet om hun kan drive med idrett igjen eller ikke som er i fokus når Astrid blir fraktet fra Lillehammer til bedre utstyrte Ullevål sykehus i Oslo. Spørsmålet er om hun noensinne vil bli frisk igjen eller ikke.

– På mange måter er det ganske utrolig at jeg tilbake på det nivået jeg er, og at jeg i det hele tatt konkurrerer på ski. Det er vel en av fordelene med å være fysisk sterk når ulykken inntreffer, at det er lettere å komme tilbake, sier hun.

Verdensmesterskapet i Holmenkollen run-der snart av sin tredje dag når vi møter Astrid på Soria Moria, hotellet som huser eliten av skisport. Dagen før har Astrid vært i aksjon på sprinten. En taktisk feil stod mellom henne og kampen om gullet.

Det hadde hun ikke akkurat sett for seg for halvannet år siden.

– Langrenn var ikke noe jeg tenkte på etter ulykken. Men det ble en motivasjon etter hvert som jeg kom tilbake i normal funksjon, forteller hun.

Nå er hun tilbake i verdenseliten. Og langrennskarrieren står overfor en trussel av en ganske annen sort: Lengselen etter en vanlig studenthverdag. 24-åringen er nemlig godt på vei i profesjonsstudiet i medisin ved Universitetet i Oslo.

– Det er uten tvil et sterkt argument for å slutte å satse på ski.

– **«Du kommer ikke** til å få noen venner du, Astrid!»

På «noen» er mimikken livlig. Astrid ler når hun lever seg inn i det lillebroren hennes sa da hun fortalte ham at hun må bytte klasse hvert semester for å få gjennomført studiene sine.

– Enten ingen venner, eller veldig mange.

Ti intense uker hver vår og høst utgjør et semester for Astrid. Da trener hun på egenhånd. Riktignok i over 200 timer på de ti ukene. Hun deltar på all undervisningen. Hun er student, og bare det.

Tid til å være sosial har hun lite av. Oslo er byen hennes, det er der barndomsvennene er, og å studere der gir henne muligheten til å se dem. Bortsett fra at hun har fryktelig lite tid. Det er det kjipeste med hele opplegget.

– Jeg har egentlig et ekstremt behov for påfyll av ting som ikke er ski, også å være med mennesker som gjerne ikke trenger å skjønne en dritt av hva jeg driver med. Det er vanskelig, når en er så lite hjemme som det jeg er.

Det hjelper ikke å se etter faste holdepunkter på skolen. For mens de andre studentene forsvinner fremover i løypa, blir Astrid tatt igjen av et nytt kull hvert halvår. Det er ikke bare enkelt.

– Det er vanskelig å komme inn i et miljø som allerede er satt, og det er jo sånn det blir. Hvert semester kommer jeg inn i en ny klasse, som allerede har en dynamikk og grupperinger. Heldigvis er jeg ikke så sjenert at jeg ikke klarer å få kontakt med mennesker likevel, da. Og så er det jo mange som er såpass observante at de legger merke til at jeg er ny.

Nå i VM-sesongen tar medstudentene et enda større sprang i forveien, siden Astrid så seg nødt til å sette studiene fullstendig på hold. Det skjer for første og siste gang. Å ikke være student passer

«Det var en seier å knyte skolissene, og en seier å kunne tygge igjen. Å klare seg selv. Jeg setter mye mer pris på de små tingene nå enn jeg gjorde før.»

Lange økter: Astrid Uhrenholdt Jacobsen trener fire-fem timer hver dag. Her trener hun til sprinten i årets VM. FOTO: SCANPIX

henne dårlig.

– Det blir litt for kjedelig å bare gå på ski, smiler hun.

Sapporo, Japan. 22. februar 2007. Det er bare oppløpet som står igjen på den klassiske sprinten i verdensmesterskapet. Slovenske Petra Majdič ligger foran, hun har tatt kontrollen og ledet finalen fra start. Virpi Kuitunen, som har dominert hele sesongen, er også med inn på oppløpet.

Astrid staker for harde livet. Og det er en lykkelig 20-åring som glir over målstreken med armene strakt opp i været, som verdensmester.

Sesongen etter følger Astrid opp med en andreplass i verdenscupen sammenlagt. Hun er helt der oppe med de beste i verden.

Fire år etter Sapporo går hun VM på hjemmebane. Igjen er det sprinten hun går, på de andre disiplinene er hun reserve denne gangen. På den individuelle sprinten klaffer ikke taktikken. På lagsprinten er hun ikke sterk nok, og sikrer Norge en bronse. Selv om hun ennå er en av de unge på laget, kan hun gi seg før hun får prøvd på nytt.

– Det er noe jeg må vurdere etter hver sesong. Jeg sitter ikke nå og tenker at jeg skal gå til OL i 2014.

– Så du går ikke aktivt på ski til du trekker mot 40?

– Hehe, nei. Absolutt ikke. Det håper jeg virkelig ikke. Da må det ha skjedd et eller annet så jeg ikke synes at noen andre ting er gøy lenger, sier hun.

Da håper hun at hun er ferdig utdannet som lege. For en god stund siden.

Lagvenninnen ligger fortsatt og sover på den andre siden av dobbeltsenga når solen begynner å reise seg utenfor hotellvinduet. Landskapet som åpenbarer seg er østerriksk. Eller kanskje er det svensk. Kanskje kanadisk.

På en typisk morgen for Astrid er det uansett en plass langt borte fra hjembyen Oslo hun skuer utover. De har egentlig en stille avtale om å ikke telle, men antall dager hun og de andre langrennsjentene reiser denne sesongen strekker seg godt over tohundre.

De deler rom og bad, de trener, de konkurrerer. Privatliv er det sparsomt med. Men likevel banker dødtiden på døra,

rett som det er. Og Astrid ønsker den ikke velkommen.

– Jeg trener fire-fem timer om dagen, men det er ganske mange timer igjen. Jeg klarer ikke å sitte og se på film, eller... Bare surre, liksom.

Etter en ti-ukers periode med studier og trening om hverandre klarer hun kanskje å roe ned litt i en uke eller to. Resten av året blir hun bare rastløs.

– Jeg prøver å finne på ting, og å gjøre noe fornuftig. Jeg leser en del. Men det blir ikke det samme. Faren med det er at da bare trener jeg mer. Mer enn jeg burde.

Det skinner kanskje litt igjennom at Astrid har vanskelig for å skru helt av. Hun snakker rolig, men ikke helt avslappet. Hun er åpen, men litt på vakt. Hun har på seg en lett, grå joggebukse, men sponsorlogoene på genseren ødelegger illusjonen om et fritidsantrekk.

Delvis i sivil, delvis avslappet.

– Pappa kaller meg en nomade av og til. Jeg tror det gjelder mange, at når en blir vant til å reise veldig mye, så er det vanskelig å slå seg til ro hjemme. Det er alltid veldig deilig å komme hjem, men når jeg har hatt lengre opphold hjemme uten å studere, så...

Hun stopper opp og leter etter ordene.

– Det er sånn jeg forestiller meg at det er å være sykemeldt.

TV-en står der, den. På hotellrommet. Romanen på senga er lest. Senga frister heller ikke, Astrid har ikke noe lyst til å ligge og dra seg. Hun synes ikke det er så spektakulært deilig å bare sove utover dagen. Å ha for mye energi til å sitte i ro i tide og utide kan sikkert være både en velsignelse og en forbannelse, men Astrid priser seg lykkelig over mangelen på sløvegenet.

– Hvis jeg hadde synes sånt var utrolig deilig, så hadde det vært veldig hardt å komme tilbake til et studentliv og det som kreves der, og like vanskelig å komme ut i et arbeidsliv. Eller, det jeg vil kalle et normalt liv, da.

Matte og fysikk er spennende,

tenker Astrid, når hun er ferdig med videregående. Det har hun alltid syntes. Med to leger som foreldre skal hun i alle fall ikke studere medisin. Alle forventer det, og hun skal ikke gi dem gleden. Hun flytter til Trondheim og starter på et sivilingeniørstudium.

Så lenge det har krevd to siffer å skrive alderen hennes, har Astrid konkurrert på ski. Men hun er ikke ennå verdensmesteren Astrid Uhrenhold Jacobsen, med artikler om seg på tolv språk på Wikipedia. Hun har ikke mer enn kanskje 60–70 reisedager. Da går det an å studere. Det er bare at hun ikke kan se for seg å jobbe som sivilingeniør.

Innerst inne er det ikke noe tvil om hva hun egentlig ønsker å bli.

– Det var litt hardt å ringe hjem og si at jeg ville studere medisin likevel. Jeg hadde vært veldig sta på at jeg ikke skulle det. Men så tenkte jeg at, hvor dumt er det vel ikke å fullføre det studiet jeg er på nå, bare for at jeg skal være litt sta? Den kamelen var det bare å svelge.

Etter et år i Trondheim starter hun på Universitetet i Oslo. Samtidig krever idretten mer og mer tid. Men det er student hun er. Hun skal bli lege. Både idretten og studiene er innmari gøy, synes hun. Hun har et luksusproblem. Men en utfordring like fullt. Hvis en av syslene må bort, er ikke valget så alt for vanskelig.

– På en måte ser jeg litt på langrenn som en hobby ennå. Det er ikke det jeg står og faller på.

Men så er det jo, i alle fall bokstavelig talt, nøyaktig det hun gjør.

mikaellu@universitas.no

«Hvert semester kommer jeg inn i en ny klasse. Det er vanskelig å komme inn i et miljø som allerede er satt.»

kulturredaktør: **Maren Ørstavik**
marenorstavik@universitas.no 480 08 403

featureredaktør: **Jørgen Brynhildsvoll**
jorgenbrynhildsvoll@gmail.com 980 56 586

KULTUR

Lær kvinnene å kjenne!

FEMINISME: Kvinnedagen og 8. mars skal ikke gå forbi i stillhet, i hvertfall ikke når politisk aktive studenter arrangerer Feminismeuka 2011. Med spørsmål som «Hvor mange kvinnelige akademiske forbilder har du? Er det kjønnsbalanse blant ansatte og forskere på ditt fakultet? Hvor mye vet du om likestillingssituasjonen på UiO?», skal de skape engasjement blant både gutte- og jentestudenter hele uka igjen-

nom. I dag, onsdag, kulminerer det hele i likestillingssamtale mellom Jorunn Økland, Hilde Bojer, og Tine Engvik, med påfølgende konsert og feminisme-fest. Tine Engvik sitter som studentrepresentant i universitetsstyret, Jorunn Økland er senterleder for Senter for tverrfaglig kjønnsforskning (STK), og Hilde Bojer er førsteamanuensis emirita og har jobbet med likestilling i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

UiO dårligere: Leder av Karrieresenteret ved UiO Gisle Hellsten erfarer at UiO-studenter ofte ikke mestrer jobbintervjuene like bra som studenter fra andre utdanningsinstitusjoner.

Studentens tale

Manglende tale-trening i utdanningen kan ødelegge jobbintervjuet ditt og true drømmejobben.

TALEANGST

tekst: **Kathrine Salhus**

foto: **Skjalg Böhmer Vold**

– Utfordringen til mange studenter ligger i det å bryte «lydmuren», altså å tørre å snakke høyt foran en gruppe mennesker, sier Rigmor Mogård, sjefspesikolog ved Studenthelse-tjenesten ved Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

Årets store helseundersøkelse av studenter viser at 40 prosent av studentene er litt redde og 15 prosent veldig redde for å ta ordet. Både Studenthelse-tjenesten og Studentrådgivningen ved SiO tilbyr Ta ordet-kurs for studenter som sliter med taleangst. Begge kursene har en relativt lik målsetning, der hovedelementet er å trene på å ta ordet gjennom ulike oppgaver som blir gitt.

– Jo mer øvelse studentene får i dette, jo tryggere blir de på å ta ordet i sosiale sammenhenger.

UiO-studenter minst taleføre

Gisle Hellsten, leder av karrieresenteret ved Universitetet i Oslo (UiO), mener at studenter som har øvd på muntlige fremføringer i sammenheng med studiet har en fordel i jobbsøkersituasjonen.

– Min erfaring er at studenter ved UiO ofte ikke har like mye

trening i muntlig presentasjon som studenter ved andre utdanningsinstitusjoner, som for eksempel BI og Norges Handelshøyskole (NHH), forteller han.

Hellsten slår fast at han tror studenter som er vant til å ha muntlige fremføringer foran en klasse gjerne er mindre redde for å ta ordet, og slik også føler seg tryggere i en jobbintervjusituasjon. Han mener undervisningen ved BI og NHH har mer taletrening integrert i undervisningen, og at dette derfor slår positivt tilbake på studentene.

– Som leder av Karrieresenteret får jeg gjerne høre fra arbeidsgivere at disse studentene mestrer jobbintervjuene bedre, sier han.

Velger vekk studier

Det er likevel ikke alle studenter som er begeistret for trening i å holde muntlige presentasjoner. Siri A. Hansen, sosionom og kursholder for Studentrådgivningen SiO, kan fortelle at hun gjennom sitt virke har opplevd at studenter med vilje har valgt studier som har få muntlige presentasjoner.

– Dette betyr at de kanskje velger vekk det studiet de er mest interessert i, noe som er veldig trist, sier hun.

Hansen forteller videre at mange av studentene som sliter med å ta ordet også er engstelige med tanke på arbeidslivet.

– Studentene er redde for at de samme vanskelighetene de opplever med å hevde seg på studiet vil følge etter dem inn i arbeidslivet, og slik være hemmende i den nye jobbsituasjonen, sier hun.

universitas@universitas.no

KULTURLEDELSE

tekst: **Tia Karlsen**

foto: **Skjalg Böhmer Vold**

I siste nummer av kulturbransjemagasinet Kultmag havner profesjonalisering øverst på lista over trender på frammarsj i kulturlivet. Utdannelser som blander kulturkunnskap med ledertrening og økonomiundervisning er populært i det moderne kultur-Norge. Spesielt fremheves bachelorprogrammet Kultur og ledelse på BI som et profilert og suksessrikt bidrag blant studiene som tilbyr denne typen kompetanse.

Blir fredsmeglere

– I Norge er det fortsatt tabu å snakke marked i kulturlivet. Men for å lykkes er det ofte helt avgjørende at man har kunnskap om publikum, og kan kommunisere med det. Mens man i USA og England har en masse kompetanse på området, ligger vi milelangt etter, sier Esben Hoff, redaktør i Kultmag.

Ved Kultur og ledelse-studiet kombineres typiske BI-fag som økonomi og markedsføring med kunnskap om forskjellige deler av kulturbransjen. Ett av målene er å kunne produsere fremtidige ledere til kultursektoren.

– Vi kan fungere som en fredsmegler som binder kultur- og økonomifeltet sammen, sier Marie Butenschön Lindheim, Kultur og ledelse-student og styreleder i programmets studentforening.

– Mange individualister

Jan Grund, rektor ved Høyskolen i Akershus, var i 2004 med på å grunnlegge Kultur og ledelse-studiet. For tiden er han også styrele-

Kultur og ledelse

- Treårig bachelorprogram ved Handelshøyskolen BI.
- Fokuserer på kulturbransjekunnskap, markedsføring, organisasjon og ledelse, og over halvparten økonomi.
- Retter seg mot «deg som veldig gjerne vil jobbe med kultur, men som ikke har ambisjoner om å bli utøvende kunstner, musiker eller forfatter», og mennesker med kunstnerisk bakgrunn som ønsker en praktisk økonomisk skoloring.

Kilde: BI.no

der i Forum for kultur og næringsliv, en forening som jobber med å styrke relasjonene mellom kultur- og næringssektoren. Han mener man har sett mye amatørmessig lederskap innen kultursektoren.

– Generelt sett har det vært vanskelig å finne folk som er kompetente innenfor både kunst og ledelse. Man skal spille sammen og oppnå resultater, samtidig som det er mange individualister i bransjen, sier han.

«Med oss kan man få mer kunst for pengene.»

Olin Stensvik,
Kultur og ledelse-student

Grund forteller at kunst- og kultursektoren er et samfunnsområde i vekst.

– Det skyldes nok at vi er blitt rikere og mer opplevelsesorienterte, men også at vi de siste årene har opplevd en kraftig økning i offentlige midler. Sektoren har rett og slett blitt hevet opp i en høyere politisk klasse.

Det mener han gjør at man i dag stiller større krav til pengestyring.

– Fyrbøter i helvete

Grund skal en gang ha uttalt at det å være teatersjef er som å være fyrbøter i helvete, med andre ord en ikke helt enkel jobb.

Kultur og ledelse-student Olin

Ikke blå russ: Ved Kultur og ledelse-studiet på BI kombineres økonomifag med kunnskap om kulturbransjen. Dermed uteksamineres potensielle ledere innen kulturlivet. – Mange på studiet er utøvende kunstnere eller har en sterk interesse for kulturfeltet. Vi er ikke bare en gjeng med blå russ, sier Marie til latter fra de andre. F.v. Marie Butenschön Lindheim, Olin Stensvik, Camilla Bruseland og Marthe Schierenbeck.

Stensvik forteller også at hun og medstudentene er forberedt på litt motstand i arbeidslivet.

– Vi hører at folk kan være skeptiske fordi vi uteksamineres fra en handelshøyskole. Men vi skal ikke overta for Hanne Tømte (sjef for Nationalteateret, journ. anm.), altså. Vi kan heller bidra på områder utenom det rent kunstfaglige, sier hun og legger til:

– Med oss kan man for eksempel få mer kunst for pengene.

tiakk@universitas.no

Høyskole spanderer trådløst nett på bussen

DATA: Norges informasjonsteknologiske høyskole (NITH) spanderer for tiden gratis trådløst nettverk til alle passasjerer på enkelte busser i byen. Tilbudet er en del av en pågående rekrutteringskampanje for privatskolen.

– Vi ønsker å vise at tek-

nologi gir fantastiske muligheter, og illustrerer dette ved å installere nettverk på noen av busslinjene som ungdom ferdes på, sier markedssjef Trine Romsoug ved NITH i en pressemelding.

Reklameselskapet JC-Decaux, som står for gjennomføringen av kampanjen,

er begeistret for NITHs PR-stunt.

– NITH skaper relevans gjennom en god løsning for sine studenter og omgivelsene generelt, sier markedssjef Bjørn Erik Broady Aasebø i JCDecaux.

Men det kan bli vanskelig å planlegge twitring og nett-

surfing på reisen. Tilbudet finnes bare på utvalgte busser, og informasjon om det får du først gjennom plakater inni bussene det gjelder. Ordningen er heller ikke permanent, og blir kun en teaser som til sist antagelig resulterer i økte utgifter i mobilt nettverk for stakkarene som ven-

Økonomi = sant

Frykter allroundere

Ina Blom, professor i kunsthistorie ved Universitetet i Oslo, stiller seg skeptisk til en tendens hvor den rent kulturfaglige kompetansen kommer i bakgrunnen. Hun frykter man vil produsere generaliserte kulturledere som går fra felt til felt uten dybdekunnskapen som kreves.

– Slike kulturelle allroundere har ofte lav legitimitet i de enkelte miljøene, og de vil neppe være pådriverer for de mest interessante resultatene, sier Blom.

Hun mener kulturen er industrialisert og strømlinjeformet nok som det er.

Skeptisk: Professor i kunsthistorie Ina Blom mener kultursektoren er strømlinjeformet nok som den er.

– I kulturlivet forventes det at man gjør noe eksepsjonelt: At man skal strekke seg, og by på kunnskap og opplevelser som går utover det forventede. Slike resultater krever eksepsjonelle fremgangsmåter, og de er nok ikke alltid like forenlig med programmessige metoder.

Positive arbeidsgivere

Trainee-leder i Schibsted Jonas Behrendt kjenner ikke til studiet i Kultur og ledelse på BI, men mener det er et klart behov for kunnskap om både kultur og økonomi.

– Kulturbransjen er en bransje med hard konkurranse. Selvfølgelig trenger man en forståelse for kulturbiten, men man må også kunne kapitalisere på den.

Han mener vi i fremtiden kommer til å se mindre sektortenkning, og mer integrerte løsninger i takt med at flere begynner å interessere seg for kultur.

Også Thorbjørn Harr, kunstnerisk leder ved

Positivt innstilt, men: –Man må gå inn i kulturfeltet på kunstens premisser, sier Thorbjørn Harr, kunstnerisk leder for Torshovteateret.

Torshovteateret, mener denne typen kompetanse kan ha noe for seg.

– Ta for eksempel Nattalltheateret, hvor jeg er

ansatt – mange som jobber i høyere stillinger der er kommet dit gjennom god gammaldags klatring fra teatermiljøene. Jeg tror det ville være et behov for nye krefter som også innehar økonomisk kompetanse.

– Du er ikke redd for en vridning mot kommersialisering av kulturbransjen?

– Jo, altså – dersom topplederen for Nasjonalteateret hadde vært økonom i stedet for kunstner, så hadde det vært en skandale. Hvis du går inn i dette feltet, og i hvert fall i de store kulturinstitusjonene, så må du vite at du går inn dit på kunstens premisser.

NASJONAL JAZZSCENE

TORS DAG 10. MARS
FOOD MED
CHRISTIAN FENNEZ
KL 21.00. (20.00)

TIRSDAG 15. MARS
TRONDHEIM JAZZORKESTER
MED JOSHUA REDMAN OG EIRIK HEGDAL
KL 20.00. (19.00)

KONSERTER FREEMOVER:	
09.03	Circulatione Totale Orchestra
10.03	Food med Fennesz
11.03	Norwegian Great Guitars
12.03	Powell/Vespestad/Young
15.03	Trondheim jazzorkester med Joshua Redman og Eirik Hegdal
17.03	[em] Wollny/Kruse/Schaefer
18.03	Kompen Quintet
20.03	Brad Mehldau solo

SØNDAG 20. MARS
BRAD MEHLDAU SOLO
KL 21.00. (19.00)

TIRSDAG 29. MARS
MIKE STERN BAND
KL 20.00. (19.00)

SESONGKORT, VÅR:
HØR ALLE SESONGENS
KONSERTER FOR 1200/700 (STUD)
Bill. i forsalg via
Billett service tlf. 815 33 133
(Posten/7Eleven/Narvesen)
VICTORIA, KARL JOHANS GATE 35
www.nasjonaljazzscene.no

Frykt for piratkopiering av e-pensum gjør at Kopinor vil gi seg selv pensummonopol. Er det egentlig en reell frykt?

Piratparanoia

KOMMENTAR

Magnus Lysberg, journalist i Universitas

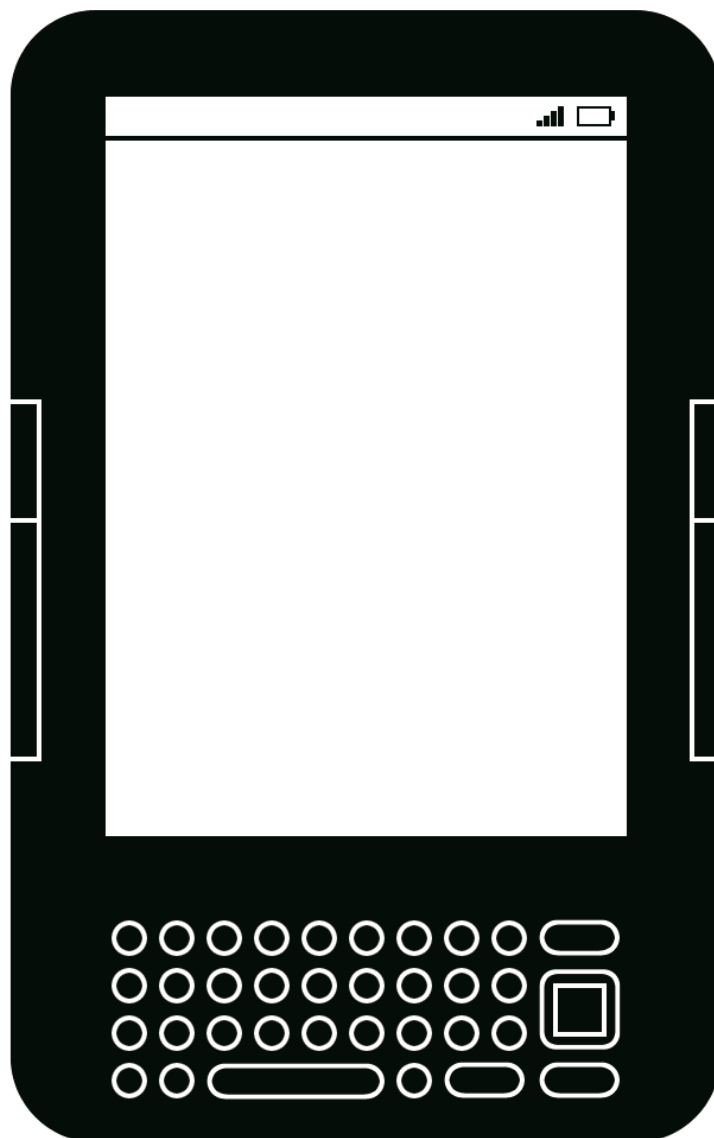
Kopinor foreslår å gjøre kjøp av digitale kompendier obligatorisk for studentene. Slik garanteres artikkelforfatterne betaling, mens studentene mister friheten til å finne pensum på egenhånd. Selv hevder organisasjonen at det er den beste beskyttelsen mot piratkopiering, og at dette er måten å unngå et såkalt «Student Bay», et fildelingsnettsted for pensumlitteratur etter modell av det mer kjente «Pirate Bay».

Men angsten for pirater er vanskelig å forstå. I januar i år solgte for første gang Amazon flere e-bøker enn pocketbøker. E-bøkene selges med kopisperre, og fildeling legger tilsynelatende ingen demper på salget. Det er vanskelig å forstå hvorfor en organisasjon som betegner seg selv som «uten selvstendig økonomisk formål» kommer frem til at obligatorisk kjøp likevel er den beste løsningen.

I dag er det studentbokhandlene som lager og selger kompendiene ved landets universiteter og høyskoler. Gjennom den gjeldende kopiavtalen setter UiO bort produksjon og distribusjon av kompendiene til studentbokhandelen Akademika. Slik slipper universitetet å produsere og selge kompendiene selv, og slik får studentene velge hvor og når de vil kjøpe pensumlitteraturen.

Kopinor vil nå nekte dem det. I stedet skal de selge kompendiene direkte til universitetene og høyskolene, som blir fakturert etter antallet studenter som tar hvert enkelt fag. Med mindre Tora Aasland plutselig tar på seg spanderbuksene, sendes den fakturaen etter all sannsynlighet videre til studentene.

Norsk Studentorganisasjons (NSO) leder Anne Karine Nymoen spør på sin blogg om dette er en dårlig deal. Ikke bare er det en dårlig deal, det er *ingen* deal. Kopinor vil selge uten at de som kjøper har et valg. Hvorfor

skal de bestemme hvordan studentene skaffer seg pensum? Når Kopinor nekter studentene denne valgfriheten, inntar ikke bare rettighetsorganisasjonen pensummonopol, men griper også direkte inn i den akademiske friheten.

NSO bør arbeide for at det er Akademika som til neste år selger digitale kompendier til studentene, ikke Kopinor. Denne saken kan bli NSOs første store kamp, og en styrkeprøve for Anne Karine Nymoen.

Det er ingen grunn til at Akademika ikke kan gjøre det samme som Amazon. Bokhandelen kan selge enkeltvis til en og en student, og slik ivareta valgfriheten. Løsningen kan bli som i dag, men digital, og ikke minst billigere. Kopinors motstand mot en slik ordning er ikke vanskelig å forstå når man tenker på den økonomiske gevinsten av omkring 200 000 studenter ved landets universiteter og høyskoler som blir tvunget til å kjøpe digitale kompendier gjennom Kopinor. Greit nok, pensumforfatterne bør få betalt, men Kopinor kan ikke få sikre forfatterne ved å tvinge studenter til å kjøpe pensumlitteratur av dem.

NSO må legge hele sin tyngde bak kravet om fortsatt fritt pensumvalg. Om det ikke går, kan organisasjonen selv lage nettsted for fildeling av pensum. Nettsiden må ha et navn. Jeg stiller meg bak Kopinors eget forslag: «Student Bay».

universitas@universitas.no

Kopinor og kopiavtalen

- Representerer opphavsmenn og utgivere til stoffet i blant annet bøker, aviser, tidsskrifter og kompendier.
- Kopinor inngår avtaler med alle typer virksomheter i Norge om kopiering av opphavsrettslig beskyttelse.
- Kopiavtalen er en avtale mellom Universitets- og høyskolerådet og Kopinor. Avtalen regulerer bruken av digitale kompendier.

**FLERE
LEDIGE
STILLINGER**

Søknadsfrist 20.mars 2011
Søk på www.traineevest.no

KARRIERESENTERET
møteplass for studenter og arbeidsliv

DETTE SKJER PÅ DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

DENNE UKEN

- 9/3** Akademika: Menns seksualitet, Blindern Campus
- 9/3** Hvilket forsvar skal Norge ha? Betong
- 9/3** Teater Liksom spiller Micetro, Lillesalen
- 10/3** Akademika: Møt en redaktør, Blindern Campus
- 10/3** Frankofonifestivalen 2011: JEG TOK LIVET AV MIN MOR, Lillesalen
- 10/3** Jazz-jam, BokCaféen
- 11/3** Akademisk Vorspiel: Tango, tango! Biblioteket
- 11/3** Frankofonifestivalen 2011: DU OG JEG, Lillesalen
- 11/3** GRATISKONSERT MED SUPERFAMILY! Betong
- 12/3** South of Heaven: THE DEVIN TOWNSEND PROJECT, Betong
- 12/3** Klubb Cesar i BokCaféen Klubb, BokCaféen
- 14/3** Upopulær aften: Kunst, Krig og Sensur Foredrag, Biblioteket
- 14/3** Frankofonifestivalen 2011: EN LINJE FOR TO, Lillesalen
- 15/3** Frankofonifestivalen 2011: SEUTHES DEN UDØDELIGE, Lillesalen
- 15/3** TirsdagsQuiz, Biblioteket
- 16/3** Akademika: Lunsj med Thomas: Treholt-saken Foredrag, Blindern Campus
- 16/3** Onsdagsdebatten: Patent - på liv eller død? Betong
- 16/3** Teater Liksom spiller Micetro Teater, Lillesalen
- 17/3** J.Galtung: Endringer i N-Afrika og Midtøsten Foredrag, Storsalen
- 17/3** Filmrulltorsdag: INGLOURIOUS BASTERDS Film, Lillesalen
- 17/3** St. Patricks Day Fest, BokCaféen
- 17/3** Jazz-jam Konsert, BokCaféen

VÅRENS HØYDEPUNKTER

- 12/3** South of Heaven: THE DEVIN TOWNSEND PROJECT Betong
- 31/3** Musikalen Annie, Storsalen
- 8/4** Klubb Kadanza: GEOFF BERNER (CAN), Klubbscenen
- 14/4** South of Heaven: SHRINEBUILDER (US) Betong
- 13/5** SoH: AMON AMARTH
+ THE BLACK DAHLIA MURDER, Betong

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studenteramfundet.no

akademika

Advarer mot faglig

Tidligere samfunnsøkonom ved UiO går hardt ut mot samfunnsøkonomifaget. – Studentene risikerer hjernevask, sier han.

FAGKRITIKK

tekst: Mirjam K. S. Folkvord
foto: Ketil Blom

– Hva er objektiv vitenskap? spør Erik Reinert, norsk professor i samfunnsøkonomi ved Universitetet i Tallinn retorisk.

– Jo, objektiv kan du først være når du har sett gjenstanden du studerer fra flest mulige vinkler.

Slik samfunnsøkonomifaget fungerer i dag, gjelder én vinkel, ett sett av verktøy. I et hvilket som helst annet samfunnsfag ville dette vært uakseptabelt.

Reinert har lenge vært regnet som kontroversiell. Særlig ved Universitet i Oslo (UiO), der han forlot sin forskerstilling i 1999, har han få meningsfeller etter å ha vært åpent kritisk til det faglige innholdet som formidles der.

Forrige uke gjestet han den venstreradikale tankesmien Manifests årskonferanse, og tok samtidig en prat med Universitas om det norske fagmiljøet han forlot.

Urealistisk økonomi

– Dagens økonomifag er for tydelig definert utifra hvilke verktøy man bruker. I Norge er tradisjonen for at studentene læres opp i én tankegang, én vinkling på verden, spesielt sterk. Det blir en slags hjernevask. Økonomi legger premisset for nesten all poli-

tikk, og når tankegangen er den samme over hele fjøla, får politikerne for få alternativer, mener økonomen, som nå er professor ved Tallin Tekniske Universitet.

Han mener de norske lærestedene skaper et urealistisk syn på økonomi ved å formidle faget som en abstrakt, teoretisk disiplin, og ikke som en konkret og faktisk prosess.

– Den dominerende linjen i fa-

get i dag utgir seg for å være et slags realfag – som om det var sosial fysikk. Faget legges på et så abstrakt og generelt nivå at det ikke ser forskjell på verdier. Slik lærer

studentene et økonomifag med vesentlige «blinde flekker», konkluderer han.

Storpolitikk

Professoren ser det som helt sentralt å skille mellom verdier i form av aksjer i fond – finansøkonomi – og verdier i form av en fabrikk som produserer konkrete produkter – realøkonomi. Erik Reinert er blant dem som hevder at Norge må lære seg at det er de konkrete produktene som er de viktigste verdiene for fremtiden.

Han bruker det norske oljefondet som eksempel.

– Oljefondets investeringer er spredt rundt i en mengde aksjer og fond, der vi håper at pengene skal stå og vokse. De tradisjonelle økonome likestiller verdien i aksjene med den verdien som

ligger i å ruste opp jernbaner eller bygge ut industri. Slik underinvesterer vi i vår egen framtid, hevder han.

Videre viser han til hvordan han mener investeringene i et ustabilt aksjemarked fortrenger nødvendig satsing på infrastruktur, innovasjon og teknologi

fremtiden har behov for.

– Norge oppfører seg som et land som skal gå av med pensjon, oppsummerer han.

Mer historie, mindre fysikk

Reinert har lenge vært forkjemper for en mer erfaringsbasert tilnærming. Han hevder det å stu-

dere økonomisk historie kan gi gode pekepinner på framtida.

– Innenfor den dominerende tradisjonen blir for eksempel finanskriser teoretisk umulige. Men de finnes jo i praksis! Ser vi på historien er forløpet fra siste krise slett ikke unikt, sier han.

– Men hva trenger faget etter

– Har et mangfold av metoder og innfallsvinkler

Uenig: Nestleder ved Økonomisk institutt ved UiO synes ikke Reinerts kritikk er berettiget.

Nestleder ved Økonomisk institutt ved UiO, Steinar Holden, kjenner seg ikke igjen i Erik Reinerts kritikk.

– Nei, jeg kjenner meg ikke igjen i Reinerts beskrivelse av faget. Jeg opplever at vi har et mangfold av metoder og innfallsvinkler. Det å si at man behandler faget som et realfag ser jeg ikke egentlig som en kritikk. Det gjøres mye strålende forskning innenfor realfagene, og vi har lært mye av dem, selv om vi selvsagt behandler helt andre problemstillinger, sier Steinar Holden ved Økonomisk institutt (ØI) ved Universitetet i Oslo (UiO).

Han presiserer at studentene også lærer

kvalitative metoder, selv om han ikke ser det umiddelbare behovet for et eget økonomisk historiefag, slik Reinert gjør. Holden understreker at de kvalitative metodene ofte ikke er nok.

– Dersom man ønsker tallfestede svar – som for eksempel hva den økonomiske veksten blir på neste år – må vi bruke kvantitative metoder.

– Men fører det til at faget har «blinde flekker»?

– Nei, faget er meget mangfoldig. Men det er klart at faget er blitt så stort og krevende at de fleste bare har oversikt over noen områder. Derfor vil den enkelte økonom ha blinde flekker.

– Som for eksempel?

– Akkurat slik en lege kan være ekspert på nyrer, men kan få problemer med å stille generelle diagnoser, kan økonomer også ha

det når de blir veldig spesialiserte. Faget er stort og komplisert. Og økonomer kan selvfølgelig ta feil, som Greenspan (USAs tidligere sentralbanksjef, journ. anm.) og co. da de bommet stygt i sine antagelser i forkant av finanskrisa. Men jeg vil gjerne påpeke at finanskrisen også ble forutsett av konvensjonelle økonomer – og ikke bare av enkelte fra mer alternative miljøer.

Også Handelshøyskolen BI utdanner samfunnsøkonomer.

Prorektor Hans Morten Dalen ønsker ikke å kommentere saken ut over en setning:

– Vår undervisning er godt forankret i internasjonal forskning. Et variert fagmiljø, bestående av både internasjonal og norsk kompetanse, gir undervisningen et bredt økonomisk tilsnitt.

hjernevask

Kritisk: Professor i samfunnsøkonomi ved Universitetet i Tallinn Erik Reinert mener norske studenter lærer opp i et ensrettet økonomifag.

«Norge oppfører seg som et land som skal gå av med pensjon»

Erik Reinert, samfunnsøkonom

– Jeg er slett ikke sosialist. Mange av de som kaller seg sosialister er dessuten like fastkjørte i den samme tradisjonen som økonomer langt til høyre, hevder han.

Ifølge Reinert viskes altså politiske forskjeller mellom vordende økonomene ut, når alle oppdras i den samme tradisjonen.

Trakk seg fra utvalg

Jens Stoltenberg regnes som representant for den dominerende tradisjonen, og er hovedarkitekten bak oljefondet Reinert bruker som eksempel i sin kritikk.

Da regjeringen satte ned Finanskriseutvalget i 2009, ble han lansert som kandidat til gruppen. Statsministerens kontor nedla straks veto mot Reinerts deltagelse, men trakk vetoet bare timer senere.

Etter litt over et år valgte Reinert selv å trekke seg fra utvalget, i en personlig protest mot det han opplevde som et strømlinjeformet økonomisyn.

– Det var den beste måten å få frem poenget mitt på. Ensrettingen av faget er villet og styrt fra høyeste hold, avslutter Reinert.

universitas@universitas.no

din mening? Et brudd eller en reform?

– En enda større krise. Økonomien går i bølger, og historien viser at jo lenger siden det er forrige krise, jo mer abstrakt utvikler faget seg. Ved kriser «henter det seg inn» og blir mer konkret orientert, som under den franske

revolusjon og etter finanskrisen i 1847.

Ikke politisk

Med sine alternative løsninger omfavnes Erik Reinert ofte i venstre-radikale kretser, men sier selv at hans syn på økonomifaget har lite med politisk orientering å gjøre.

Interessert i økonomi og ledelse?

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse. Vi tilbyr spesialisert utdanning innenfor ledelse, helseøkonomi, helsepolitikk, samfunnsmedisin, bedriftsøkonomi, informatikk og logistikk, og forbereder deg til lederposisjoner og økonomi- og utredningsoppgaver i helsesektoren.

Avdeling for helseledelse og helseøkonomi tilbyr bachelorgrad og internasjonal mastergrad i helseledelse og helseøkonomi:

Helseledelse og helseøkonomi (bachelor)
Health Economics, Policy and Management (master)

For mer informasjon se: www.med.uio.no/helsam/studier/

MIN STUDIETID

tekst: Tia Karlsen
foto: Ketil Blom

HVEM:	Vegard Larsen
STUDERTE:	Sosialantropologi, kunsthistorie og filmvitenskap ved Universitetet i Oslo (2003–2008)
AKTUELL:	Programleder i «Filmbonanza» på NRK.

Horer og høneplukk

– Jeg har ikke den barten her til vanlig, altså. Jeg har grodd den for å skremme sjefen min nå før Oscar-sendingen.

En bartete Vegard Larsen lener seg faretruende på et antikvarisk filmkamera. Vi befinner oss i en av NRKs evinnelige korridorer, i ferd med å forevige programlederen i «Filmbonanza».

Selv om det er hektiske tider i redaksjonen, virker Larsen bemerkelsesverdig glad og harmonisk. Ja, så godt trives han faktisk når det flager på toppen, at han i sin tid søkte seg til Kaospilot-studiet i Århus.

– Da jeg ikke kom inn der, måtte jeg nesten bare begynne på universitetet. Og da ble det tilfeldigvis sosialantropologi, som kanskje er det største jallafaget på Blindern.

Det ble ingen langvarig affære.

– Jeg syntes alltid det var ganske kjedelig å studere fordi ting tar for lang tid. Man må jo følge forelesninger i et halvt år for å få ta eksamen. Hele studieprosessen var for lite resultatorientert for meg.

Da han etter første semester fikk jobb som journalist i Universitas, ble studiene umiddelbart forentrengt til fordel for febrilsk pressearbeid. Endelig fikk Larsen den nærheten til egenproduksjon han søkte.

– Da jeg begynte i Universitas kunne jeg ikke skrive i det hele tatt. Jeg var helt amøbe. Den eneste grunnen til at jeg fikk jobben var fordi de hvert år tar inn sånne wildcards som ikke kan skrive.

Amøbe eller ikke – tre semestre og flerfoldige avisutgaver senere ble den unge Larsen hanket

inn som redaksjonsassistent i Dagbladet. Men til tross for den gjeve tittelen fortsatte han å bo spartansk på en ettroms i Bjølsen studentby. Det syntes han for øvrig var godt egnet som sosialantropologisk studie.

– Det var noen jenter der som aldri var til stede, og som vi trodde var prostituerte. I tillegg bodde det ei ugandisk jente der, som en gang sånn i ett-tiden på natten sto og plukket ei høne på kjøkkenet. Eller har jeg bare lest det her?

Skillet mellom fiksjon og virkelighet blir med ett litt uklart for Larsen.

– Hun lagde i hvert fall mat veldig seint.

For å kunne fortsette å bo på Bjølsen, fortsatte han å ta ti-poengsemner ved siden av journalistjobbingen. En eksamen her og en eksamen der, og han fikk bli.

– Var det virkelig så fint å bo der?

– Nei, det var bare lathet. Jeg jobbet jo døgnet rundt i Dagbladet. Det var vel det jeg drev med – øl og jobbing.

Dét var en øvelse han kjente godt til fra Universitas-tiden.

– Vi var veldig opptatt av at journalister visstnok var mye på bar for å få eksklusive nyheter, så vi prøvde å leve ut den myten der for vi ble journalister selv.

Likevel betegner han studietid sin som skuffende konservativ.

– Alltid når man leser bøker eller ser filmer om universitetet, så ser det mye rære ut enn det faktisk er. Det var veldig lite studentopprør og action generelt egentlig. Så den der romantiseringen av studietiden som noe vilt, den opplevde i hvert fall ikke jeg.

tiakk@universitas.no

anmelderredaktør: Marie De Rosa
mtrosa@universitas.no 412 58 848

ANMELDELSER

Hallo, bloggen!

Bloggerne har inntatt de fleste mediene i Norge, og nå også Oslo Student-TV. I kanalens nyeste seriesatsing blir vi kjent med fire oslostudenter, som konkurrerer om tittelen

«Norges beste studentblogger» – i utgangspunktet en god idé, ettersom blogglistene ikke ellers domineres av folk med høyere utdanning. Et sted mellom blogg og virkelighet møter vi blant annet den overfladiske rosabloggeren Camilla fra BI, og den engasjerte og halvnerdete fysikk- og kjemistudenten Bror-Kristian. I hver episode skal deltakerne løse et «bloggoppdrag». Første oppgave: Å blogge om noe de ikke kan leve uten. Camilla går i klesskapet, fysikkstudenten finner fram formelheftet. Karakterene som fremstilles i serien, kjenner vi godt: Ikke bare representerer de studentmangfoldet i byen – nesten samtlige av deltakerne har også likhetstrekk med flere av de mer profilerte bloggerne i Norge. Og selv om mange klisjeer er i bruk, fungerer det,

TV-SERIE

Bloggekrigen

Av: **Oslo Student-TV**

Når: **Premiere 4. mars**

Se: <http://ostv.studentersamfundet.no>

og resultatet er morsomt.

Som en del av konseptet er resultatene av konkurransene å finne på karakterenes respektive blogger. Men mens tv-konseptet virker profesjonelt med sitt gode manus og gode produksjon, faller inntrykket når bloggene besøkes. Med kun tre-fire innlegg hver, klarer de ikke å opprettholde fiksjonen om en faktisk bloggkrig. Seerne blir forvirret, og det er ikke lenger like klart hva produktet «bloggekrigen» egentlig er. Det skal likevel sies at bloggene er helt i tråd med karakterene i serien. Klarer OSTV å unytte potensialet i mediene de har til rådighet i de neste episodene, kan dette bli veldig bra.

Heidi T. Harto
universitas@universitas.no

Back to the Eighties

Idet åpningsriffet til kveldens første låt tar til, hviner publikummet i Storsalen – et tenåringshyl som vanligvis er forbeholdt boyband og Justin Bieber. Men kveldens publikum har en snittalder på 50. De var unge da Tramteatret var aktive (1976–1986), og ønsker et nostalgisk gjensyn med gamle helter på scenen hvor alt begynte.

Forestillingen består av førpremieren på NRK P2s radiodokumentar «Tramteatrets siste sang», og deretter konsert med Tramteatret selv. Radiodokumentaren forteller historien om hvordan en gjeng med teateræddiser fra Studentersamfundet, som befant seg på ytterste venstre fløy, ble allemannseie. Den tar for seg suksessen med Pelle Parafins Bøljeband, og hvordan de sparket mest til høyre, men også litt til venstre politisk. Det er unektelig litt spesielt å «se» på en radiodokumentar med 750 andre mennesker, men når

FORESTILLING

Tramteatrets siste sang

Hvor: **Storsalen, Chateau Neuf**

Med: **Tramteatret, NRK P2 Radiodokumentaren**

Tid: **Torsdag 3. mars**

dokumentaren er så grundig og interessant, blir det spennende likevel.

Men publikum kom ikke for konserten. Bandet er til tider skranglete – det flyter liksom ikke helt – men salen får likevel servert høydepunktene fra gruppens lange karriere. Og publikum digger det. De vokste opp i en tid med én radio- og én tv-kanal, der Tramteatret virkelig var nyskapende. Vi som er unge i dag får stimuli fra så mange hold, og er så blaserte at et fenomen som Tramteatret neppe vil se dagens lys. Men Tramteatret gir folk det de vil ha: en underholdende konsert og et hjertelig gjensyn.

Hans J. Skjong
universitas@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

RADIO NOVA

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbth.-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kveggels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg

Upretensiøst: Ensemble Allegria viste sin upretensiøse side sammen med dirigent Michael Bartosch på fredagens Vinterlydkonsert i Levinsalen på Musikkhøgskolen.
FOTO: SKJALG BØHMER VOLD

Faretruende klissete

Men heldigvis nøkternt nok.

Klokken er halv fire en iskald fredag ettermiddag, folk haster inn i salen i siste liten, hiver i seg restene av kaffen, kaster seg ned i setet. De reker akkurat å notere at programmet er tettskrevet med forklarende ord man ikke har tid til å lese før lyset går av, og nest siste konsert i Musikkhøgskolens Vinterlydfestival begynner med et smell. Kanskje ikke det beste utgangspunktet for en samtidsmusikkonsert, men pytt. La det stå til.

Fransk-kanadiske Claude Viviers «Wo bist du, Licht!» (Lys, hvor er du) fra 1981 for mezzosopran og ensemble er en tung og dyster meditasjon over menneskelig lidelse. Solist Siri Torjesen uler hypnotisk over gnissende strykere, avbrutt av ubønnhørlige utbrudd fra perkusjon. Det er tung kost for en før-helgs kulturopplevelse, egentlig tung kost i det hele tatt. Innslag av Martin Luther King-taler, tyske dikt og franske torturbeskrivelser over høytaler gir i det minste en større ramme til det som ellers kunne blitt en i overkant inderlig og klissete affære.

«Readings of Mr. G» er NMH-lærer Henrik Hellstenius' komposisjon for perkusjon og ensemble. Komponisten forteller at stykket er bygget rundt verkene til to mennesker som har hatt stor betydning for ham: en komponist Grisey, og en filosof Gurdjieff – derav «Mr. G.». Knausgård-alarmen går med én gang, for mer innoverkunst og sosialpornografi

KONSERT

Ensemble Allegria

Verk: **Claude Vivier *Wo bist du, Licht!* og Henrik Hellstenius *Readings of Mr. G***

Hvor: **Levinsalen, NMH**

Når: **4. mars**

med ting som er «viktig for meg» er det for tidlig på kvelden for. Eventuelt for sent i historien.

Men mine fordommer blir avkreftet, for det skal vise seg å være Mr. G. – eller i det minste slagverk-

solisten Hans-Kristian Kjos Sørensen – som redder denne fredagen. Uten om eller men fremfører han Mr. Gs kvasi-eksistensielle ord mellom rasende, perkusive utbrudd. Jeg skulle riktignok ønske at teksten ikke stod i programmet, for linjer som «Man is asleep, even when awake», og «Can one stop being a machine?» er litt for pompøst på trykk. Men i Sørensens

nøkterne stemme blir det minimalt kleint, og jeg kan legge bort kritikken og bare lytte til et overraskende upretensiøst lydbilde av enkle ord, toner og slagverkslyder.

Det som så ut til å bli et faretruende klissete og emosjonelt program, viste seg heldigvis å bli det motsatte. Ikke kaldt, ikke følelsesløst, men likefrem og *straight forward* vinterlyd.

Maren Ørstavik
marenor@universitas.no

Ingeborg Huse Amundsen, journalist

UKAS ANBEFALING

Se og bli sett

Over 12 000 studenter tumler omkring på det gamle Frydenlund-bryggeriet på Bislett. Du er kanskje én av dem, og kjenner ditt eget lommerusk; men vet du hvem de andre er? Åpen dag er ikke bare for 18 år gamle Vinglepetter. Som hogskolestudent er det meste du ser av fremmedfolk utsikten mellom en dobbeldekker i kantina – hvis du skulle

driste deg helt dit. Benytt åpenheten til å sjekke ut dine medstudenter og medstudiner, og finn ut hva de er gode for. Under Åpen dag vil alle utdanninger vise seg på sitt mest joviale og tiltrekkende. Hvorfor ikke slå av en prat med en søt sykepleierske, en smart bioingeniør eller en belest bibliotekar? Eller bare spise enda en twist. Det er opp til deg.

Bendik Løve, journalist

UKAS ADVARSEL

Selger sex

Sex selger. Dette vet stadig mer profittthungrige Akademika, som i det siste virkelig har spisset albuene sine. I fjor høst ertet de på seg samskipnader rundt om i landet ved å reklamere *inne i* andre bokhandler, og igjen har de dratt markedsføringstrikken for langt. Denne gangen skal de sammen med Haakon Aars profitte på noe så enkelt

som menns tilsynelatende umettelige seksualbehov. Men hvorfor komplisere noe så banalt? Sex hører til blant urin-stinktene våre, akkurat som det å spise. At Aars og Akademika skal intellektualisere menns seksualitet er bare tull, tøys og fryktelig provoserende. Det finnes nok seksuell frustrasjon i verden fra før av, jeg trenger i alle fall ikke mer.

Redusert til kjærleik

Liv er hodestups forelska i den mystiske poeten Ølgjer. Heime i Skoddeheimen var dei einsamme, utstøtt. No er dei i Bergen for å studere, nyte fridomen og... kvarandre? Medan Liv sliter med høgt alkoholforbruk og mislykka one night-stands, låser Ølgjer seg inne på hybelen for å skrive erotiske konsonantdikt. Og det er ikkje så lett å sleppe vekk frå fortida, for i byen er det mange koder. Også er det dei joviale venninnene som drikk raudvin og lyttar ved dørene. Om bygdedyret har fulgt etter frå Skoddeheimen, eller om Liv slit med sosial angst, er ikkje godt å seie.

Teaterstykket er basert på Olaug Nilssens roman med same namn. Det er, som romanen, morosamt, fandenivoldsk og eksperimentelt. Men der romanen inneheld alt frå dagboksnotat, dialogar, møtereferat frå Skoddeheimen samtaleforeining, sitat og salmar, er teaterstykket fem skodespelarar på ei scene. Veksling mellom dialog, monolog, danse- og

TEATER

Vi har så korte armar

Av: **Olaug Nilssen**

Hvor: **Det norske teatret**

Når: **4. mars**

sangnumre i raskt tempo. Det er ofte underholdande, innimellom tar det studenttilværsla og den moderne bondestudenten på kornet, andre gonger treff det mindre godt.

At så mange av dei litterære grepa forsvinn i dramatiseringa, er stykkets største tap. Kvaliteten til Nilssens roman ligger i stor grad i forma. Utan denne mistar *Vi har så korte armar* mykje innhald og viktig alvor. Forteljinga om Ølgjer og Liv blir redusert til ein litt tynn kjærleikshistorie. Personane blir utdelege, den raude tråden forsvinn i lattersalvane. Det er artig, men romanen er artigare. *Stykket spelast fram til 13. april.*

Eir Torvik

eir.torvik@universitas.no

Lykkelig ulykkelig

Førstealbumet var for godt til å være sant. En substansherja ung kar sto plutselig foran folk på fullstappede utesteder han tidligere var kastet ut av. Fra scenen redefinerte han sosialrealismen i norsk rock. Loddefjord ble Norges Manchester.

Halvannet år seinere, på oppfølgeren, hører vi fortsatt debutplata som et ekko mellom drabantbyblokker. Slik knallfine «Hundeår» klinger med en modulert utgave av kjenningsynthlinja i «Ti ganger tusen». Og slik «Kom så går vi» er en tominuttersoppfølger til «Der eg bor». At skiva ikke slår oss like hardt som debuten, skyldes først og fremst at vi har hørt dette før.

Vinneroppskriften funker fortsatt: enkelhet og repetisjon. Spørsmålet er om John Olav ville klart å gjøre et stappa JohnDee til et kor av bergenske konvertitter med disse låtene, slik han gjorde *før* førsteplata kom ut i 2009. Blant toppene,

som råtass-singelen «Skrekkefilm», gladlåta «Svarte sko» og mer episke «Klokkene», finner vi også en del forglemmelige spor. Midt i plata får vi et deilig avbrekk med «Det har aldri føltas mere riktig å ta feil», et sammensurium av inspirasjon fra kanter av verden der sola skinner varmere enn i Hordaland. Låta spriter opp plata som en flaske mørk rom på en fest der det bare er lunken pils.

John Olav har sagt at hvis han blir lykkelig, blir musikken ræva. På *Det nærmeste du kommer* kan det høres ut som at bandsuksessen har gjort han ørlite gladere. Men, dessverre for ham og heldigvis for musikken: Han er fortsatt dritlangt nede.

Jørgen Brynhildsvoll

jorgebry@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 9. mars

Menns seksualitet: Forfatter Haakon Aars samtaler med Siri Kristiansen fra NRK P3 om temaer fra boka *Menns seksualitet*. **Blindern, Akademika, kl. 12.15**

Feministisk helaften: I forbindelse med Feministuka 2011 inviterer Blindern SV/ SU/RU og Venstrealliansen til feministisk helaften. Det vil bli likestillingssamtale om kvinner i academia med Jorunn Økland, Hilde Bojer og Tine Engvik. Deretter blir det konsert med elektronikaduoen Mmm samt platesnurring. **Blindern, Eilert Sundts hus, U1, kl. 18.00**

torsdag 10. mars

Møt en redaktør: Er du en forfatterspire? Har du et manus eller bokidé, eller er nysgjerrig på hvordan man blir fagbokforfatter? Redaktører fra Cappelen Damm Akademisk er herved tilgjengelige for en prat. **Blindern, Akademika, kl. 15.15**

Rød Lønsj: Hvem er den nye likestilte mannen? Har et nytt pappaspor endret kjønnsrollene? Professor i likestilling og maskulinitetsforskning Øystein Gullvåg Holter har funnet ut at likestilling henger sammen med økt livskvalitet, også for menn. Kan menn starte en revolte for likestilling? Gratis kaffe og kake! **Blindern, Frederikke, Break kafé, kl. 12.00**

Frankofonifestivalen: Cinema Neuf arrangerer en festival for frankofile, med visning av flere franske filmer. I kveld er det kanadiske *J'ai tué ma mère* (Jeg tok livet av min mor) som står for tur. **Cinema Neuf, Lillesalen, kl. 19.00–21.00.**

Feministisk filmvisning: Feministuka 2011 vil vise Lars Von Triers *Antichrist*. Etterpå vil religionshistoriker Jeanette Sky snakke om filmen ut fra et kjønns-perspektiv. **Blindern, Eilert Sundts hus, auditorium 2, kl. 17.30**

Teater: Studentene på Drama og teaterkommunikasjon ved HiO setter opp to forestillinger denne uken. Den første er basert på «Heksene» av Roald Dahl, mens den andre er basert på folkeeventyret «Kjæresten i skogen». Ring til Linn Høglund – 45050338 – for billetter til første forestilling, og Tine Skjold – 99109573 – for billetter til andre forestilling. **Høgskolen i Oslo, kl. 10.00/13.00 (første forestilling) og kl. 11.00/14.00 (andre forestilling). Begge stykkene spilles til og med lørdag 12. mars**

fredag 11. mars

Lunsj med kultur: Christian Ihle Hadland er ansett som en av Norges mest spennende, unge pianotalenter. Han debuterte med KORK i en alder av 15 år, og har nå spilt med de fleste av de ledende norske orkestre. **Blindern, Georg Sverdups hus, vestibyen, kl. 12.15–12.45**

Global Service Jam: 11. til 13. mars arrangeres Global Service Jam i byer over hele verden. Bli med og design en helt ny tjeneste med andre kule folk. Resultatet blir vist internasjonalt i mange ulike designmiljøer. Oppgaven blir gitt fra det sentrale jam-kontoret i Tyskland. Deretter blir det brainstorming, og detaljering og prototyping lørdag og søndag. **AHO, kl. 17.00**

Akademisk Vorpriel: Tango er som kjent en miniatyr av livet, og ukens akademiske vorpriel vil derfor ta for seg denne utsøkte dansen. Fra et filosofisk ståsted gir dansen noen helt konkrete verktøy for å gjøre taus kunnskap gjeldende i sin egen rett. Dansernes innsikt bergepsliggjør dessuten hvordan all kreativitet som fenomen er strukturert. Fordragsholderne Anne Marit Ligaard og Magnus Andersson vil belyse dette gjennom ord og demonstrasjoner, og selvsagt gjennom dans. **Chateau Neuf, Biblioteket, kl. 19.00**

Frankofonifestivalen: Festivalen for de frankofile ruller videre, og i kveld er det den franske komedien *Toi et moi* (Du og jeg) som vises. **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 19.00–21.00**

Solidaritetskonsert: SAIH fyller 40 år, og inviterer til jubileumskonsert med Superfamily. Oppvarming ved Burning God Little. I tillegg blir det appeller fra SAIH og Elkouria «Rabab» Amidane – Studentenes fredsprisvinner fra Vest-Sahara. **Chateau Neuf, Betong, kl. 20.00**

Frankofili: Cinema Neuf arrangerer festival for den franskskende massen, med visning av blant annet komedien *Toi et Moi*.

lørdag 12. mars

South of Heaven: Devin Townsend er hjernen og eksentrikeren bak Strapping Young Lad. I hans kritikerroste solo-prosjekt under eget navn undertreker han nok en gang hvorfor han er en av metalverdenens mest innflytelsesrike personer – både som gitarist, produsent og raring. Og best av alt: denne kvelden spiller han på Studentersamfundet! **Chateau Neuf, Betong, kl. 21.00. Pris: 200/250 (medl./ikke medl.)**

mandag 14. mars

Upopulær aften: Mannen bak omstridte prosjekter som «Miss Landmine» i Angola og Kambod-sja gjester denne kveldens upop. Her vil han gi oss innblikk i året som kunstner i Forsvaret. Et år fylt av mot, kontroverser, sensur og store tanker. **Chateau Neuf, Biblioteket, kl. 19.00**

Miljøseminaret: Ukens miljøseminar tar opp temaet «The Global Food Waste Scandal», med bakgrunn i at moderne vestlige land kaster opptil halvparten av matforsyningene sine. I panelet sitter blant annet Tristram Stuart, forfatteren bak boken «Waste». **Blindern, Georg Sverdups hus, auditorium 2, kl. 17.00–18.30**

Frankofonifestivalen: Denne kvelden er det den belgiske komedien Une chaîne pour deux (En linje for to) som vises. **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 19.00–21.00**

tirsdag 15. mars

U-landsseminaret: Årets siste u-landsseminar er på engelsk, og handler om «Norwegian energy interests in Latin America». I panelet sitter blant annet Ilse Castellanos, forvalter av for korporell ansvarlighet i Statoil. **Blindern, Eilert Sundts hus, auditorium 7, kl. 17.15–18.45**

Frankofonifestivalen: Ikke gå glipp av den bulgarisk-franske dokumentaren «Seuthers den uøddelige – en thrakerkonges hemmelighet». **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 19.00–21.00**

Vitenskapelig foredrag: Professor John Lundstøl foreleser over temaet «Vitenskapens situasjon i en globalisert tidsalder», med særlig referanse til Joseph Needhams monumentale vitenskapshistoriske verk «Science and civilisation in China.» **Blindern, Ragnar Frisch's auditorium, John Colletts plass, kl. 18.15–20.00**

ondag 16. mars

Lunsj med Thomas: I juni 1985 ble Arne Treholt dømt til 20 års fengsel for landssvik og spionasje for Sovjetunionen. Senere samme år utga Kaj Skagen essayet «Retten som ingen kunne målbinde» – en forsvarstale for Arne Treholt. Denne onsdagen samtaler Thomas Hylland Eriksen med Skagen. **Blindern, Akademika, kl. 12.15**

Bokbad: Studentmållaget i Oslo arrangerer bokbad med Kjartan Fløgstad. Selve bokbaderen er sjefsredaktør i Samlaget, Sverre Tusvik. Baren vil være åpen under arrangementet, så dette er en glitrende anledning til å blande intellekt med generell moro. **Blindern, Helga Engs hus, Kjellern, kl. 19.00–21.00**

Tjall og pjatt

Oslostudentene troner øverst på narkotoppen i Norge. Det hele blir bortforklart med at Oslo har et bra narkomarked og at det omsettes mye tjall for tiden. Hele 29 prosent av studentene i Oslo har brukt narko. Psykologspesialtist Rune Olsen ser ingen grunn til å slå noen narkoalarm.

– De fleste har brukt cannabis, bruken ser ut til å være av en utforskende art, de vil nok legge bort uvanen eller utvikle et lavfrekvent mønster.

Marit Eskeland kan fortelle at de ikke har fått inn noen med narkostudenter.

– Ingen narkostudenter kommer til oss, altså ingen problemer, sier hun og holder seg for ørene mens hun synger «Vem vet» av Lisa Ekdahl.

Re: Fwd: Fwd: Re: Fwd: Re: Fwd: Re:

Et regelverk for e-postbruk har den siste tiden floreret på verdensveven og skapt furore i korridorene på HF. Professor Arild Pedersen sammenligner reglene med sharialover, og hevder at vitenskapelige ansatte kan tenke selv.

– Fy faen, dette er det sykeste som har skjedd siden ledelsen hadde nachspiel på kontoret til Ottersen. Er du helt sprengt i hodet, kanskje? Jeg gidder ikke forholde meg

til useriøse regelverk som er utarbeidet av folk uten sosiale antenner, skriver Pedersen i en e-post til ad notam og samtlige studenter og ansatte ved UiO.

Re: e-poster: Hva med oss?

Foreningen for konservative, reaksjonære og bitre profesorer (FKRBP) ved HF etterlyser et regelverk for brevskrivning. Ad Notam tar oppdraget på strak arm:

Skriv med sitronblekk.

Hold brevet opp mot en lampe, er innholdet noe du ikke gidder å forholde deg

til: send det til noen andre.

Bruk brevpost med blomster, det er nøytralt.

Ikke slikk på frimerket.

Send brev til en om gangen.

Unngå kjedebrev, de ender alltid opp hos feil person.

Strøm til besvær

Den siste tiden har strømmregninger skapt mye hodebry for studenter på Kringsjø. Forrige ukes case skjønner ikke hvorfor han må betale mer i strøm enn foreldrene sine.

– Det er helt latterlig og henger ikke på greip, sier han, der han sitter i en t-skjorte med påskriften «Videogames ruined my life».

Vel, latterlig er ordet.

Mysterium: Finn én strømsluker.

VI SPØR

Bente Christensen, leder for Institutt for lingvistiske og nordiske studier (ILN)

Første kvinnelige mulla

– Er stemningen blant de ansatte på HF meget opprørsk for tida?

– Nei, i hvert fall ikke på vårt institutt. Jeg har ikke merket noe til det.

– Har ledelsen på HF mulighet til å lese de ansattes e-post, slik at dissidenter kan tas før de får stelt i stand masse ugagn?

– Nei, man kan ikke gå inn i andres e-post. Det vil man ikke finne på.

– Om en HF-ansatt blir tatt i akademisk tyveri, vil han eller hun da miste sin høyre hånd?

– Dette er ikke noe som skal på siste siden?

– Neida, neida, neida.

– Da så. Nei, du vet, for det første er det siviliserte mennesker det er snakk om. Hvis vi kapper hendene av dem, vil de ikke bli særlig produktive etterpå.

– Ting kan jo som kjent gå hardt for seg i academia, og noen ganger med andre enn eventuelle ektefeller eller partnere. Hva er straffen for dem som blir tatt i hor på fakultetet?

– Er dette et seriøst intervju? Er dette til baksiden? Dette har vel ikke noe med e-postsaken å gjøre?

– Nei, altså, det har litt med professor Arild Pedersens sharia-kommentarer i Universitas å gjøre.

– Jeg kjenner ikke disse sitatene, jeg kan ikke forholde meg til dem.

– Greit, jeg skal være ærlig, dette er til baksiden. Jeg er i litt knipe nå, kan ikke du bare spille med?

– Ok, men jeg vil lese sitatene.

Mullaen sjøl: Bente Christensen har ingen betenkeligheter med å utvide sharialovgivning til å også gjelde e-post. Nye retningslinjer for e-post skal lære professorer skikk og bruk. I forrige utgave av Universitas sammenlignet Arild Pedersen, professor i filosofi, reglene med sharialover. FOTOMANIPULASJON: KETIL BLOM

Jeg vil at dette ser bra ut, jeg må tenke på mitt rykte.

– Hvordan håndheves alkoholforbudet på HF? Hvilke sanksjoner møtes regelbrytere med?

– Det håndheves strikt, her er det bare mozell fram til solnedgang.

– Blir ansatte som forlater HF straffet med døden?

– Eh, det er vel snarere motsatt.

Først dør de, så forlater de HF. Det er ingen som slutter her, for de trives så godt.

– Du har tydeligvis ikke kontroll på eget institutt, det virker ikke som om du tar ditt guddommelige ansvar på alvor. Vil du vurdere din stilling?

– Jeg vurderer min stilling daglig, og har besluttet å sitte.

Bendik Løve

bendikl@universitas.no

PANTO

av Thomas Sørlie Hansen

REBUS

av Filip Roshauw

HINT: Oslostudenter, ass. Er det ikke det ene, så er det det andre, og for noen uker siden var det drekking så da er det bare naturlig at vi avanserer oppover skråplanet denne uka. Riktig svar sendes til filip.roschauw@gmail.com

2,718281
8284590
4523536
0287471
35266...

2,718281
8284590
4523536
0287471
35266...

ch

QUINNEQUIZ

av Øyvind Bosnes Engen

1. Hva var årets hovedparole på kvinnedagen?
2. Hvem vant Oscar for beste kvinnelige hovedrolle forrige uke?
3. Og hvem vant for beste kvinnelige birolle?
4. Hvem gikk for det norske kvinnelaget i stafetten under ski-VM?
5. Hvem vant Spellemannsprisen for beste kvinnelige artist denne helga?
6. Og hvem ble nominert til denne prisen, men trakk seg som en protest mot kjønnsdelte spellemannspriser?
7. Ranger de skandinaviske landene etter når kvinner fikk stemmerett.
8. Hvilket fenomen går nå kvinnepolitiske talspersoner i Arbeiderpartiet, SV, Senterpartiet og Rødt sammen om å ville forby?
9. Hvilket NRK-program ble klaget inn til Kringkastingsrådet av Kvinnegruppa Ottar før jul?
10. Hvilket ukeblad skiftet navn fra Nordisk Mønstertidende i 1941?

Kvinnfolk: Hvor mye vet du egentlig om dem?

1. « Kvinnedagen 100 år – vekst med kvin-
nelønnen, inn med kvinnemakta»
2. Natalie Portman for Black Swan
3. Melissa Leo for The Fighter
4. Vibeke Skotteland, Therese Johaug.
5. Kristin Størmer Steira og Marti Bjørgen
6. Susanne Sundfør
7. Norge (1913), Danmark (1915), Sverige
8. Stripping
9. «Trekan-
10. Kvinner og klær (Kk)